

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Рік 1921.

Видано дня 21. лютого.

Ч. 1.

Йосафат Коциловський

Божою Милостію і благословенням Апостольського Римського
Престола

Єпископ Перемиський, Самбірський і Сяніцький

ВСЕЧЕСНІЙШОМУ ДУХОВЕНСТВУ І ВІРНИМ НАШОЇ ЕПАРХІЇ

Мир в Господі і Архієрейське благословене!

Тяжкі се були часи, які переживала св. католицька Церква в р. 1870. Свят. Отець Папа Римський опинився тоді в полоні збунтованих італійських військ, ересі в негідний спосіб підкопували повагу Христового Намісника, ліберальні безбожні правительства зірвали угоду, яку перед тим були заключили з Церквою а на саму Церкву змагалися накинути пута неволі.

Здавалось, що всьо страчене. Здавалось, що всі добутки праці св. Духа в Церкві, що вся праця труженників для слави Божої, під подувом тодішньої революції піде на марно, пропаде.

Жадна природна земна сила не була тоді в можности зарадити лиху. Але зітхання сердець вірних Ісусови, неслись перед престіл Всевишнього і просили о поміч, благали о милосерде. Подібно як перед приходом на світ Спасителя умолювали тоді праведні Бога: „яві нам Господи милость твою, і спасене твоє даждь нам“ (псл. 84. 8.).

Тодішній св. Отець Папа Пій IX, в пересвідченню,

що поміч Святих має в Бога велику силу, звертає свої очі на св. Йосифа, і дня 8. грудня 1870 р. проголошує Його Покровителем католицької Церкви.

Від цієї хвилини починається зворот до кращого. Почитання св. Йосифа Обручника між Христовими вірними росте — змагається, а в слід за цим і Церков і Апостольський Престол відносять побіду над ворогами і прибираються у новий блиск надземської слави.

Заворуження теперішнього часу, безнадійне економічне положення по світовій війні, надмірна жадоба багатств і непогамовані пристрасті у кляс непомідаючих, порушення супружчої вірності, непошановання родичів і старших, гроза страшного суспільного перевороту, який віщує лише знищення всякої культури і релігійності, — спонукали і теперішнього Св. Отця звернутися з вірними своїми дітьми цілого католицького світа до св. Йосифа Обручника о поміч для людського роду. Нагоду до цього дала св. Вітцєви п'ятдесятилітня ювілейна річниця проголошення св. Йосифа Обручника покровителем католицької Церкви. А що зле понятій соціалізм став загальною язвою нинішньої суспільності, і загрожує своїми погубними наслідками в першій мірі тим, що працею своїх рук заробляють на життя, тож св. Отець у своїм всесвітнім посланню з дня 25. липня 1920 р. вказує в першій мірі робучій верстві людського роду на це, що св. Йосиф переводив своє життя в тих самих условинах, що і вони, а Христос Господь, мимо сего, що був Єдинородним Сином Предвічного Вітця, хотів називатися „сином робітника“. Бо дім в Назареті хоч був домом убогости і праці, але рівночасно був і місцем найвищих чеснот і найсовершеннішого щастя. »Нехай проте, — каже св. Отець, всі навчаться в школі св. Йосифа глядіти на переминаючі добра цієї землі в світлі переминаючих дібр вічних. Нехай надія небесних дібр стане для них потіхою в терпіннях дочасного життя. Нехай з'уміють збирати собі тут заслуги на будуче життя через піддання себе Божій волі, через самовідречення, справедливість, побожність. Особливо що до робітників, мило нам пригадати їм слова бл. п. Нашого Попередника, Льва XIII, які висказав в сім предметі, а так влучні, що здається, годі сказати щось відповіднішого: »Цього рода гадки повинні додати мужности і привернути рівновагу духа терплячим і всім тим, що заробляють на життя працею своїх рук. Бо

певна річ, що вільно їм двигатися зі стану нужди і поправляти своє положення справедливими середниками, але ані справедливість ані розум не дають їм права до цього, щоби вивертали лад намірений Божим Провидінням. Що більше, ужиття середників перемоги, змагання увести в гру насильство і заколот, будуть лише нерозсудним вирахованням, яке звичайно інакше не кінчиться, як погіршенням нещасливого стану, який хотілося направити. Робітники дадуть доказ розуму, если не дозволять звестися обітницям приклонників розладу, а зложать своє уповання в примірі життя св. Йосифа і в любові Матери-Церкви, яка з кожним днем все більше старається помочи їм в їх судьбі.»

»В міру як серед вірних поширяться почитання св. Йосифа, можна буде надіятися також сучасного зросту набоженства до св. Родини з Назарету, якої Він був головою. Бо сі два набоженства є зі собок тісно злучені і одно є природним впливом з другого. Св. Йосиф веде нас до Марії, а Марія до жерела всякої святости, до Ісуса, який своїм послухом для Йосифа і Марії, освятив родинні чесноти. Нашим найгорячішим бажанням є, — каже св. Отець, побачити всі християнські родини обновлені і перетворені після сих великих чеснот. Бо людська суспільність ґрунтується на родинях, і в дни, в котрім родинне життя відновиться, в котрім віджиє супружа святість, згода і вірність, в тім дни у цілім організмі людської суспільности начне кружляти нова, чиста кров. Се буде день, в котрім побачимо віднову і розцвіт обичаїв не лише одиниць але і цілих суспільностей і народів.»

При кінці свого послання взиває св. Отець католицьких Єпископів цілого світа, щоби заохочували вірних до як найгорячішої набожності до св. Йосифа в цих так важких і переломових часах, які переживає тепер католицька Церква. Поручає присвячувати св. Йосифови один день (середу) в тижни, і один місяць в році. Звертає увагу на сю обставину, що св. Йосиф є осибливішим покровителем всіх умираючих, і тому заохочує нас, щоби ми просили св. Йосифа о ласку витривання в добрім аж до смерти, з кріпким упованням віддаючи під Його покров цю найважливішу хвилю нашого життя, що від неї зависить наше вічне життя, — а в кінці розпоряджує, щоби в цілім католицькім світі почавши від дня 8. грудня 1920 р. через цілий рік уряджувано торжественні богослуження в честь

св. Йосифа, та уділяє всім тим, що будуть брати участь в цих богослуженнях. повний відпуст, який можна буде позискати під звичайно приписаними услів'ями.

З такимто посланнем звернувся Св. Отець Папа Римський до всіх народів світа. Всіх закликає, всіх хоче привести до стіп св. Йосифа, і має надію, що св. Йосиф, порушений молитвами цілого світа, тим усильнійше буде вставлятися за св. католицьку Церков і умолить Всемогучого Бога, щоби змилосердився над нещасним людським родом і відвернув від нього ті нещастя, на які він за так численні гріхи заслужив.

Це правда, що кожному народови потреба опіки св. Йосифа, але здається що в першій мірі потреба єї нашому народови. Бо много в нас нещастя, много-премного всякого горя. Кілько то в нас знищення, кілько невідбудованих сіл, хат і церковей?! кілько убогих, що без хліба і топлива примирають з голоду і холоду?! Кілько то сиріт що підчас війни втратили своїх родичів і витягають тепер до нас свої рученята і просять нас о хліб і науку?! Кілько то господарств по селах нидіє — пропадає, бо або бракує худібки щоби нею обробити землю, або — що гірше, бракує і рук до праці, бо ті, що перше її обробляли, може лягли головами у борбі за лучшу долю свого народу?

Крім сих о много гірші нещастя навістили нашу країну. Згадаймо, в як многих супружествах нарушена через сю війну вірність сузружа? Чоловік на війні, довго не вертав, вісти були навіть, що здаєщця погиб, а жінка в хаті згодом освоїлась з тим, допустила до серця покусу, а за цим і образу Бога... А кілько то случаїв таких було, що ізза браку мужеського надзору в хаті, молоді дівчата дозволили звести себе на манівці? Кілько то наших молодців через війну змінилося? О! коби на ліпше! Правда вернули вони і оповідають о ріжних краях і обичаях, кажуть, що багато бачили, що много навчилися. Але старі батьки, що лишилися в селі вірні Богови, що тепер крізь сльози дивляться на цю заграничну науку своїх синів, кажуть, що ліпшеби було, слиби вони були цієї мудрої науки і не за коштували, бо з нею стратили вони і віру, а тепер чваняться перед другими, що їм тепер вже не потреба ні

Бога, ні священика, ні Церкви. О! багато, багато є таких. Вони змінилися, але на гірше.

А безбожні брошури і часописі, особливо з Америки? Кілько то вони зла наносять душам? Всі вони, як на один приказ, одно лишень голосять і одно лишень мають на цілі, а це: вирвати віру з сердець і позбавити їх цього найдорожчого і найціннішого скарбу, який чоловік має на цім світі. Правда, що всі вони також говорять о вірі, о душі, о небі, о пеклі, о чистилици, але лишень на це, щоби висміяти науку Ісуса Христа і заперечити Його Божество. Дійсно, кілько то вони вже душ зіпсували і погубили, ті злі часописі. Особливо між нашою молодіжню. Бо старший чоловік, що то вже зазнав не одного і зла і добра, не так легко дасться звести такій часописі; але молодий, що ще не зазнав нічого, ще не мав нагоди набідуватися і добачувати у всіх злиднях руку Милосерного Бога, всього чіпається і до всього душею прилягне, коби воно лишень дозволяло йому свobodно жити.

Так отже зла між нами багато-багато; виглядає так, неначеб всі пекольні сили завзялися на наш нарід; з усіх сторін на нього нападають, щоби нанести йому загибель дочасну і вічну.

Але чиж задля того попадати мем в зневіру? або може віддаватися розпуці? О! нема більшої отруї для людського серця, як зневіра, як розпука. Віруючий християнин не знає що то зневіра, що це розпука. Християнин, що має Бога в серцю, знає, що Господь Бог є всемогучий, що Він, а не хто инчий управляє нашою землею і цілим світом. Знає, що лишень від Нього зависить судьба всіх народів, всіх держав і кожного чоловіка з окрема. »Кто же естъ творяй поднебесную, і яже в ней всяческая?« (Йов. 34.13) »Вам же і власи главніі ізочтени суть. Не убойтеся убо« (Мт. 10. 30). Вірять, що Бог обдаровує добром всі народи але що Він допускає на них і нещасте, чи для цього, щоби дати їм нагоду надоложити за провини, чи яко допуст для їх зросту в чесноті.

Сли проте нещастя в нашім народі так змоглися, тим більше повинні ми звернутися до Бога, і за посередництвом Його Святих просити о милосерде і помиловання.

Послухаймо проте голосу теперішнього Христового Намісника Папи Венедикта XV і возьмім собі за нашого Опікуна св. Йосифа, Обручника Преч. Діви Марії. Йому

віддаймо всі наші справи, всю нашу долю. Він так могутий наш Заступник перед Богом, що зможе для нас, для нашої Епархії, для цілого нашого народу випросити всього, чого йому потреба для щастя туземного і вічного. Його поставив Господь Бог паном цього світа, свого дому і князем всього свого маєтку, ц. є. душ наших. «Постави его господина дому своєму і князя всему стяжанію своєму». (Псл. 104. 21). Св. Йосиф, це наш пан, це князь наших душ. Вибрати собі Його за опікуна, це нічо инчого, як сповнити у тім Божу волю. Як Бог хотів, щоби св. Йосиф опікувався Ісусом і всім що до Него належало, так також хоче, щоби на завсігли опікувався всіми тими, що суть «наслідієм» Ісуса, що суть відкуплені Прсв. Його Кровію. Одним словом: св. Йосиф, це з волі Божої перший і наймогутіший Опікун кожного чоловіка, кожної родини, держави, кожного народу!

Наша Церков учить нас, як маємо сю правду розуміти, бо від давен давна в богослуженнях аж два рази в році, в недалеких від себе відступах приказує нам святкувати память св. Йосифа Обручника, а іменно, в другий день Різдвяних Свят і в першу неділю по сих Святах. Крім сего присвячує памяти св. Йосифа Обручника цілий місяць жовтень, а особливійшими набоженствами і осібною молитвою, яку в сім місяци кожного дня відмавляємо по Службі Божій, стараєся віддавати честь сему великому Святому.

Повтаряю проте, ідім за голосом Святійшого Вітця і голосом св. Церкви, і всі разом як і кожний з осібно, торжественно, виберім собі св. Йосифа нашим Опікуном, нашим Покровителем. Скажім Йому: Св. Йосифе, Обручнице Пречистої Богородиці! отсе я, перед лицем Бога в Тройці Єдиного, перед лицем Пречистої Диви Марії, перед всіми хорами св. Ангелів Божих і ликами всіх Святих, хоч негідний цієї ласки, вибираю собі Тебе за мого Защитника, за мого Опікуна і Покровителя, і Тобі віддаю мое тіло, мої змисли, мою душу, розум і волю, і усильно прошу Тебе о це, випроси мені у Господа Бога ласку праведно жити і витревати в добрім аж до смерти, так щоби я через щасливу смерть, завдяки Твому могуточому Заступництву, став гідним осягнути вічну славу в небі.

Але це ще не всьо. Це ще не вистарчить, вибрати собі св. Йосифа за нашого Покровителя. Через те св. Йосиф ще не стане нашим Покровителем.

Щоби удостоїтися цієї ласки, треба нам наслідувати св. Йосифа в його чеснотах. Треба змінити своє життя, треба позбутися і стеречися гріха, треба полюбити Божий закон, треба полюбити Ісуса і Марію, Пречисту Богородицю. Треба часто застанаплятися над життям св. Йосифа і розважати Його великі чесноти, яких нам дав примір. Дперва тоді св. Йосиф буде дійсно нашим опікуном.

Котріж то чесноти св. Йосифа на першій місци маємо наслідувати?

Передівсім чесноту віри. «Без віри, не можливо угодити Богу» (Евр. 11. 6.), — без віри не можна Господу Богови подобатися. Ся чеснота є початком людського спасення, основою і коренем всякого оправдання (Соб. Трид. зас. VI., гл. 8.) А святе Письмо говорить, що хто хоче праведно жити, мусить вірою жити. «Праведний от віри жив будет» (Гал. 3. 11.)

Ця чеснота перед всіма инчими прикрашувала душу св. Йосифа. Скоро лишень почув в сні від Божого Ангела слова: «Йосифе, сине Давидов, не убойся пріяти Маріям жени твоєя; рождшее бо ся в ней от Духа єсть свята» (Мт. 1. 20.), сейчас кріпко повірив, що Ісус є Богом, що Марія, Його подруга, є Дівою і стане Матерію Бога. Повірив і після цієї віри поступав.

Так і ми, дорогі в Христі, повинні за приміром св. Йосифа кріпко вірити в сю підставну правду віри, з котрої випливають всі инчі. Сли кріпко віримо що Ісус є Богом, тоді ніколи не будемо сумніватися о ніякій инчій правді віри. Тоді ніколи не будемо прислухуватися бесідам, що сю науку перекручують або її безчестять. Коли кріпко вірити будемо, що Ісус є Богом, тоді радо будемо почитати також і Його Боже Серце і Його Пречисту Матір, а належите почитання Божої Матери це знак, по яким пізнаємо душі призначені до небесного щастя.

Віра є підставою любови Бога і любови ближнього. Ісус Христос сказав нам що: «в сію обою заповідію, весь закон і пророци висять» (Мт. 22. 40). На любови Бога і ближнього основується ціла Христова наука.

Если хочемо побудувати хату, не ідемо на воду, на море, ані на пісок, але шукаємо твердого ґрунту, і на

тім ґрунті кладемо підвалини — фундамент під хату; так само і коли хочемо побудувати хату християнських чеснот кладемо фундаменти цієї хати на твердому ґрунті: цим ґрунтом се віра в Ісуса, Бога і Спасителя нашого, а підвалинами цієї хати, се любов Бога і любов нашого ближнього.

Сими двома чеснотами відзначався св. Йосиф. Любов Бога улекшувала йому всі терпіння і труди поношені для Ісуса і Марії, а любов ближнього спонукала його рішитися радше опустити Преч. Діву, як допустити підозріння що до Її Пречистого Божого Материнства. Наслідуймо і ми св. Йосифа в тих чеснотах, а тоді і для нас легкими будуть всі терпіння і противности, від яких не є вільне життя ніякого чоловіка на землі, тоді і ми ні гадками, ні словами, ні ділами не будемо кривдити наших ближніх.

Щож сказати нам о дальших чеснотах св. Обручника Марії? Що сказати о послуші для Божої волі, що спонукує його сповняти як найточніше все, що Боже Провидіння розпорядило зглядом Ісуса і Марії. Пригадаймо собі Його подорож до Ветлеєма, де прийшло на світ Боже Дитячко, пригадаймо собі обряд Обрізання Ісуса виконаний точно після приписів Старого Завіта, — подорож до Єрусалимської святині, щоби виконати це, що закон Мойсея приказував і пожертвувати Ісуса Господу Богови, — утечу до Єгипту і поворот відтам, — життя в Назареті і т. п. Як св. Йосиф всюди совершенно послушний! Не нарікає, не отягає ся, не зволікає ніколи виповнити все Божу волю. О коби то і ми вірно Його у тім наслідували.

Щож сказати нам дальше про інші чесноти? Про чесноту чистоти, через яку св. Йосиф удостоїв ся стати найгіднішим Сторожом Пречистої чистоти Марії і Її дівственного Божого Материнства? Про чесноту терпеливості, лагідности, покори, повздержности, побожности і інші многи, яких у душі св. Йосифа є незглубиме море, котрого ніяке людське перо описати, ані ніякі людські уста переповісти не в силі? Сими чеснотами св. Йосиф перевищує кожного і найвисшого Святого в небі, а лишень одна одинока Марія, Його Пречиста подруга, була святійшою, і тому лишень Вона одинока тішить ся в небі висшою славою.

Треба нам проте ті чесноти св. Йосифа часто розважати, треба нам старатися наслідувати Його в них і старатися жити життем подібним до Його життя. Доперва тоді щирою буде наша посвята св. Йосифови, Його вибір

за нашого Опікуна, нашого Покровителя. Доперва тоді возьме св. Йосиф у свої могуті руки судьбу нашого життя. Під Його Покровом доперва тоді будемо могли спокійно глядіти в будучність, без страху о наше вічне спасення.

Додаймо проте до висше наведених слів посвяти ще і сі: Святий Йосифе Обручнице Пречистої Богородиці! Вибираючи Тебе за мого Опікуна і Покровителя, прирікаю Тобі, що о скільки це буде можливе о моїх слабих силах, буду старати ся не образити вже Господа Бога ніколи жадним гріхом, буду все жалувати за мої давні гріхи і буду ціле моє життя, яке мені ще лишається, старати ся наслідувати Тебе у Твоїх чеснотах. Прошу лишень Тебе і благаю, упроси мені в Ісуса, Спасителя світа благословеня для цієї моєї посвяти і потрібну ласку, щоби я вірно і точно додержав все те, що тепер Тобі прирік.

Щоби помочи Вам, — дорогі в Христі, до цього, щоби Ви стали ся гідними Опікунства і Покровительства св. Обручника Марії, я ідучи за волею і вказівками Св. Віця Папи Венедикта XV., заряджую у моїй Епархії що слідує:

1. Всечесні отці Душпастирі будуть старатися в сім році об'учити належито своїх вірних о великій гідности і святости св. Йосифа Обручника, подаючи їм в як найприступнійший спосіб до наслідування Його великі чесноти.

2. В кожду другу неділю місяця пополудни, будуть Всеч. Отці у всіх церквах відправляти молебн в честь св. Йосифа Обручника*), зі Суплікацією і благословенням Нсв. Тайнами, а о скільки можна і з відповідною наукою.

3. Цілий місяць жовтень цього року, має бути в особливий спосіб посвячений почитанню св. Йосифа, подібно як посвячуємо місяць май почитанню Преч. Діви Марії, а місяць червень почитанню Прсв. Серца Ісуса. В сім місяци всюди у всіх церквах в Епархії, в котрих лишень можна, — а це під особистою відвічальністю дотичного душпастиря, відправляти належить кожного дня молебн в честь св. Йосифа, рівнож — о скільки можливе, з відповідною наукою, а в другу неділю місяця жовтня, се є в 18-у неділю по Сош. св. Духа в д. 23. н. ст., відправимо у всіх

*) Спосіб, як належить відправляти молебн, подає ся понизше.

церквах Епархії головне торжественне богослуження.*) В сім дни всі вірні, що висповідують ся і запричащують ся, будуть могли позискати совершенний відпуст.

ОО. Душпастирі, що мають більше церковей, будуть обовязані у всіх тих церквах відправити в найблизших неділях по другій неділі в жовтні ті самі богослуження по черзі з тим, що вірні їх парохій, які ще не позискали совершенного відпусту, будуть могли його позискати тоді. Зарядити належить так, щоби в цілій Нашій Епархії не було ні одної церковці, в котрійби не відправлено згаданого торжественного богослуження, і щоби всі в Епархії позискали совершенний відпуст.

Прийми св. Йосифе, Обручнице Пречистої Богоматери, сю нашу добру волю і сі постанови, якими бажаємо звеличати Тебе у сім році нашими молитвами і богослуженнями; упроси нам Божого благословення, щоби всі, ми священники і всі вірні нашої Епархії, пізнали і зрозуміли, як великим Ти Святим, як могучим Ти Покровителем вселенної. Ти, котрого просьбі Ісус опертися не в силі, упроси нам в нашого Спасителя потрібної помочи до достойного звеличання Тебе, — отвори нам молитвами Твоїми Пресвяте Серце Ісуса, сю невичерпану скарбницю благодати і злій її в обильности на цілу нашу Епархію і цілий наш нарід, щоби ми всі укріплені Божою ласкою мужно і невпинно працювали над освяченням наших душ і душ наших ближніх.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа зі всіми вами.

Дано в Перемишлі дня 31. січня 1921 р.

† ЙОСАФАТ

Епп.

*) Подрібний порядок торжества буде поданий до відома вчас — пізніше.

Повисше послання належить перечитати народови в церкві замість проповіді в найблизшу неділю по його отриманню, зглядно і в слідуочих неділях, сли парохія має більше церковей!

обичне — Тропар і Кондак св. Йосифа — Величання св. Йосифови зі стихами з Утрени — відтак Євангеліє з Утрени з усіма елементами, які до него входять, — »Паки паки приклонше коліні«, молитва »К тебе блаженний Йосифе« і З. »Богородице Діво« відмовлені разом з народом (гл. низше), — Єктенія сугуба, малий отпуст і »Под твою милост«. — В разі, еслиб по молебні відправлялась суплікація, »Под твою милость« належить відспівати по суплікації.

Цього порядку молебна належить придержуватися в перемиській Епархії як у світських так у монастирських церквах.

Увага: В висче поданий спосіб можна з оправданих причин уложити молебні на празники Господські, Богородичні і декотрих Святих і за дозволенням Єписк. Ординаріяту відправляти їх прим. з нагоди храмового Святого, і т. и. В сім случаю молитву до відчитання по Євангелію належить взяти з дотичного акафіста сли є, а сли такого нема, ограничитися на відмовленню з народом З. »Богородице Діво« кожде віддільно, при чім священник заподає народови голосно намірення словами: »Помолімся за свят. Вселенського Архієрея, Єпископів священників і всіх вірних«. — Всі: »Богородице Діво«. »Помолімся о навернення грішників«. — Всі: »Богородице Діво«. »Помолімся о добрих і ревних священників і о....« — Всі: »Богородице Діво«.

Примічається, що і в молебнах в яких відчитуємо по Євангелію осібну молитву, можна по сій молитві відмавляти з народом висше згадані З. »Богородице Діво.«

Евент. проповідь має священник по Євангелію, зглядно по отпусті перед суплікацією.

Ч. 40' орд. Зарядженне на час постів в р. 1921 згл. до Великого Посту в р. 1922. Піст, захований в душі покаяня, приносить дуже великі користи для кожного християнина, бо відриває нашу душу від річей, що милі нашим змислам і звертає єї до річей небесних. Тому то дуже радіби Ми були з сего еслиби вірні повірені Нашій опіці, заховували строгі пости наших предків.

В виду однак теперішних тяжких обставин, уважаємо за вказане уділити Всч. Священству і вірним Нашої Епархії розршення на м'ясні страви на всі дні сегорічного Великого Посту і инчих постів аж до Великого Посту в р. 1922

виключно, з виїмкою кожної середи і п'ятниці і цілої страстної седмиці.

Де би однак заходила конечна потреба дальше ідучого розрешення, там уділяємо Всч. ОО. Душпастирям, Катехитам і Сповідникам власть розрешати і в висше застережені дні з виїмкою одної св. Вел. П'ятниці.

Особи користаючі з розрешення, відмовлять звичайно приписані в таких разях молитви. Рівночасно замічаєся, що особи хорі, або ослаблені в наслідок недуги, жебраки, тяжко працюючі, жінки бременні і кормлячі діти, родини, котрих голова дому не допускає иньших страв, не є обов'язані до посту.

Повисші розрешення від посту подадуть Всч. ОО. душпастирі, згл. катехити, своїм вірним до відома в мясопустну неділю.

На пасхальну сповідь визначаємо, подібно як в минувших роках, з причини браку священників, довший час, а іменно від I. понеділка св. Великого Посту аж до Празника Пресв. Тройці.

Всч. ОО. Душпастирі і катехити нехай доложать усіх старань, щоби як найлучше приготувати нарід до достойного прийняття св. Тайн, при чім не залишать звернути їх увагу на часті і щоденне св. Причастіє (гл. Архієрейське посланне о частім і щоденнім св. Причастію — Вістник епарх. з р. 1911), і на перше св. Причастіє дітей (гл. Архієрейське посланне о першім св. Причастію дітей з р. 1914).

Пригадується, що Всеч. ОО. Душпастирі мають на час великодної сповіди власть розрешати своїх вірних від чотирох гріхів задержаних в Нашій Епархії.

В кінці уділяємо, аж до дальшого зарядження, всім ОО. сповідникам власть привертати каючимся утрачене право *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali habita cum consanguinea vel consanguineo sive in primo sive in secundo gradu suae uxoris resp. sui mariti*, що має ділатися в слідующий спосіб: по виголошенню форми розрешення св. Тайни Покаяня, має сказатися: «кромі сего властію Преосв. Епископови Йосафатови даною, а мені відпорученою, привертаю тобі право жадати довг супружий від свого мужа (жени), котре ти утратив(ла) через тілесний гріх зі спорідненою (зі спорідненим) твоєї жінки (твого мужа) поповнений. Во імя Отця і Сина і св. Духа. Амін.

Ч. 34/орд. В справі Служб Божих релігійного фонду.— Св. Отець Папа Венедикт XV. рішенням св. Зібрання з дня 24. падолиста 1920 Ч. 4714 призволив на протяг 3 літ Всч. ОО. Душпастирам перемиської Епархії, на котрих тяжить обовязок відправи Служб Божих релігійного фонду, лучити всі згадані Служби Божі до одної читаної кожного рону. Позваляю всім Всеч. ОО. з сеї власти користати.

Рівночасно з покликом на тутешнє рішення Ч. 5686 з р. 1920 (Епарх. Відомости 1920 р. Ч. IV ст. 35) поновно звиваю всіх Всеч. ОО. Денанів, щоби найдалше до нінця марта с. р. осібним письмом подали тут точний звіт :

1) в котрих парохіях тамошного деканату є душпастирі обовязані відправляти Служби Божі релігійного фонду ?

2) чи відправлено всі Служби Божі релігійного фонду за попередні літа до 1920 р. включно ?

3) если не відправлено, подати, за котрі літа, з яких причин, хто тоді був душпастирем даної парохії, чи вже помер, чи еще жие і до тепер душпастирює ?

4) чи Всч. ОО. Декани звивали нерадивих в сім згляді кондеканальних священників до сповнення обовязку ?

Справа відправи Служб Божих є дуже важна, відповідальність дуже велика. Маю проте повну надію, що на будуче так Всч. ОО. Декани, як і прочі дотичні ОО. Душпастирі належито сповнять в сім згляді свій обовязок.

Ч. 115/орд. Еписк. Ординаріят пригадує Всч. Духовенству, що закони Церкви забороняють священникам бувати на театральних представленнях в яких нарушується віру або обичайність, бувати на представленнях в кінах, брати участь в танцях і баях і управляти газардові гри в карти (прим. фербель).

Ч. 977. З огляду на нечуване, дуже скорим ходом поступаюче обезціненне гроша єсьмо поновно приневолені піднести канцелярійні такси, яких висоту отсим подаємо.

I. Такси подружні.

1) I ст. споріднення або посвоячення (чи рівний, чи мішаний)	.	.	.	300	Мк.
2) II-ий степень і III-ий з II-им	.	.	.	250	„

3) III-ий степе́нь і IV-ий з III-им	200	„
4) IV-ий степе́нь	100	„
5) <i>Impedimentum criminis neutro machinante</i>	300	„
6) Інші розрішення подружні	100	„

II. Грамоти і інші оплати.

1) Такса при інституції на парохію	300	Мк.
2) Такса з нагоди одержання завідательства парохії або сам. сотруди́цтва	100	„
3) Такса за звичайне сотруди́цтво	25	„
4) Грамота на благослове́нне церкви, каплиці, кладовища, дзвонів, престола і т. п.	100	„
5) Грамота відпустительна з дієцезії або при́няття до дієцезії	300	„
6) Грамота розрішення <i>ab irregularitate ex defectu et delicto</i>	200	„
7) Антимінси	300	„
8) Грамота рукополо́ження і судовла́сть в св. Тайні Покая́ння	50	„
9) Грамота на всякі відзнаки і похвали	300	„
10) Подання о виєднання конгруї, службових додатків, дорожнього додатку, запо́моги	40	„
11) Подання о парохію (ко́жде з осі́бна)	20	„
12) Всякі інші подання	10	„
13) Затвердження нафтового контра́кту	1—2%	„

III.

Судові такси і всякі інші підносяться в трое тільки, як се було подано в III ч. Епарх. Відомостей з р. 1920 ст. 24.

Ч. 760. — Візитація шкіл. — Взиваєся всіх шкільно-ординаріятських оо. комісарів, щоби звітували всі приділені їм школи і предложили Еписк. Ординаріатови точне і вірне справоздання о стані науки релігії в школах і о релігійно-моральнім поведенню молодіжи найдалше до 15. липня с. р.

Оо. Деканатам поручаєся допильнувати виконання сего розпорядження.

Ч. 978. З покликом на тутешнє рішення оголошенє під ч. 6870 в IV ч. »Епархіяльних Відомостей« з 1920 р. звиваєся тих Всч. ОО. Деканів, що доси його не виконали, о як найскорійше предложєння виказів ушкоджєних війною церковних і парохіяльних будинків.

Викази мають бути зладжені через ОО. Деканів сумарично з цілого деканату з докладним виповненнем всіх рубрик. Предкладані викази поодинокю через ОО. парохів, як не відповідаючі рішенню, мусілиби бути звернені.

Примічаєся, що в рўбриці Б. квестіонаря має бути замість »дата відбудови церкви« — »дата **БУДОВИ ц.**« —

В замітці належить подати також приблизний кошт огороження церкви згл. парохіяльного обійстя, коли оно де зістало знищенє.

Ч. 45/орд. — В справі вношення подань на парохії через недавно інституованих парохів. — Лучаєся, що декотрі парохі, лєдвѣ обняли свою парохію, вносять вжє подання на инчу.

Ідучи протє за гадкою Церкви, яка уважає часту зміну душпастирів в парохії за шкідливу для вірних, — і уважаючи, що три роки цє найкоротший час в яким парох може в парохії зачати з користю працювати, заряджую, що жаден парох, що отримав парохію не може, без позволення Еписк. Ординаріяту, перед упливом трєх літ, вносити подань о наданнє йому инчої парохії.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Ч. 24/орд. В справі практик спіритистичних і наук геософічних. Рівномірно з загальним занєпадом віри і обичаїв в народах, поширюються практики »викликування духів« і так звані геософічні науки. Пригадую Всєч. Отцям, що так одні як другі суть Церквою рішучо осуджені.

Святійший Отець затвердив в тім предметі рішення Найвисшої Св. Конгрегації Sancti Officii, а іменнно в цвїтні 1917 р. на запитаннє: „An liceat per **MEDIUM**, ut vocant, vel sine **MEDIO**, adhibito vel non hypnotismo, locutionibus aut manifestationibus spiritisticis quibuscumque adistere, etiam speciem honestatis vel pietatis praesferentibus, sive interrogando animas aut spiritus, sive audiendo responsa, sive tantum aspiciendo, etiam cum protestatione tacita vel expressa nullam cum malignis spiri-

tibus partem se habere velle“ відповідь: „NEGATIVE IN OMNIBUS.“ А в липни 1919 р. на запитання: „An doctrinae quas hodie theosophicas dicunt, componi possint cum doctrina catholica; ideoque an liceat nomen dare societatibus theosophicis, earum conventibus interesse, ipsarumque libros, ephemerides, diaria, scripta legere“ відповідь: NEGATIVE IN OMNIBUS.

Не забуваймо на се, що і в нас сі блуди промощують собі дорогу.

Ч. 7025. — Обезпеченне будинків церковних і парохіяльних. — Парохіяльні Комітети не здають собі на жаль належито справи з теперішних валютних відносин та забезпечують церковні та парохіяльні будинки все еще після передвоєнних вартостей, які в ніякім відношенню не стоять до нинішних цін матеріалів бидівельних і роботизни. На случай пожежі обезпеченого обекту товариство обезпечень не виплатить більшого відшкодовання як обезпечена сума, яка знова на теперішні відносини не вистарчає часом навіть на саме упрятання згарища. За тим йдуть взаїмні нарікання і жалі, бо брак фондів на відбудову церкви чи дому парохіяльного в дорозі конкуренції, викликує напруження в парохії, декуди при нинішних обставинах є впрост неможлива, та в дальшій консеквенції потягає за собою відступство від нашого обряду а навіть Церкви. Щоби зарадити лиху, Еписк. Ординарят видиться спонуканим видати слідуєчі зарядження:

Всі Всеч. ОО. Настоятелі парохій (т. є. парохі, завідателі, сотрудники управляючі і самостійні) виготовлять залучений ту квестіонар — осібно для матерної а осібно для кожної з дочерних церковей, і прелложать его найдалше до 14 днів свому Урядови деканальному;

Всч. ОО. Декани отримавши всі квестіонарі з цілого деканату, по належитім їх провіренню, осудять в протягу других 14 днів колегіяльно з двома сусідними священиками подану ОО. парохами вартість кожного будинку і установивши спільно висоту маючоїся обезпечити суми від кожного поодинокого будинку з осібна після теперішної їх дійсної вартости, закомунікують своє рішення поодиноким ОО. парохам. В протягу третих 14 днів мають всі ОО. настоятелі парохій подбати о засіпанне членів Комітету парохіяльного, а то в ціли переведення ухвали в справі

піднесення квоти забезпечення поодиноких будинків церковних і парохіяльних до висоти означеної Урядом деканальним і вслід за тим зголосити повзату ухвалу до товариства вз. обезп. «Дністер» у Львові з відповідним грошовим задатком, повідомляючи рівночасно о тім свій Уряд деканальний. Еписк. Ординарят кладе велику вагу на скрупулятне чим скорше переведене сего приказу всіми Всч. ОО. Деканами і Настоятелями парохій і домагаєся управильнення сеї для нашої Церкви і обряду многоважної справи з огляду на законну охорону майна церковного і парохіяльного, та поручає при тім Всч. ОО. Деканам на найближшій деканальнім зборі управильнити остаточно забезпечення всіх наших церковей і парохіяльних будинків в нашім товаристві «Дністер».

Всеч. ОО. Декани пришлють звіт в сім ділі найпізнійше до кінця мая.

Всч. ОО. Настоятелі парохій поучать і своїх парохіян при ріжних нагодах, щоби і вони підвисшили обезпечене своїх будинків до висоти їх теперішної вартости, щоби на случай пожежі захоронили себе від дальшого зубоженя і матеріального занепаду.

Ч. 460. Речинець конкурсних іспитів о душпастирські бенефіції в р. 1921. — Конкурсний іспит о душпастирські бенефіції відбудеся в днях 24. 25 згл. і 26 мая і 18, 19 згл. і 20. жовтня с. р. Кандидати бажаючи приступити до сих іспитів мають внести свої прошеня о припущене до іспиту через свої Уряди деканальні в веснянім речинци найпізнійше до 1. мая, а в осіннім речинци найпізнійше до 30. вересня.

Священики, які перший раз приступають до іспиту, мають до свого прошеня долучити грамоту першого свого поставлення в душпастирстві на доказ, що скінчили три повні роки служби, а перед самим іспитом мають виказатися письменно виробленими проповідями від часу, коли їх введено в душпастирську службу згл. в обовязки катехита відповідно до тутешного розпорядку з дня 19. марта 1918 ч. 2836 (Вістник Епарх. Перем. 1918 ст. 57).

Ч. 48/орд. Іспит і свячення укінчених богословів. — Кандидатів духовного стану, що покінчили богословські

студії, взиваєсь отсим, щоби дня 22. марта с. р. явились до іспиту з богословських предметів. По іспиті подасться до відома речинець свячень.

Рівночасно пригадуємо тутешний розпорядок Ч. 3259 з-р. 1820 (Епарх. Відомости з р. 1920 Ч. IV ст. 37 і 38), силою котрого Всч. ОО. Душпастирі є обов'язані в совісти трикратно в неділі і свята оголошувати про намір приступлення до свячень сих кандидатів, якіби находилися в об'ємі їх парохій.

Згаданих кандидатів поручаємо молитвам Всч. Священства з тим, щоби і вірних заохотили до горячих молитов в сім намірі, щоби Бог дав нам добрих і ревних священників.

Ч. 35/орд. В справі редуції Служб Божих. — Подаю отсим до відома Всч. Духовенства, що св. Ап. Престол рішенем св. Зібраня для Східної Церкви з дня 24. падолиста 1920 Ч. 4712 уділив мені важну до дня 23. падолиста 1923 р. власть давати позволене а) лучити датки вірних на Служби Божі в сей спосіб, що священник побирає на одну читану Службу Божу квоту, яка відповідає 6 італійским лірам; б) лучити фундаційні Служби Божі і Служби Божі релігійного фонду до квоти поданої під а); в) замінювати Служби Божі співані, хотяйби навіть фондовані, на читані і рівнож їх лучити після норми поданої під а); г) лучити датки вірних на співані парастаси, паракліси і акафісти до квоти, яка відповідає 4 італійским лірам, а на читані до квоти, яка відповідає 2 лірам італійским.

Священники бажаючи користати з сеї уділеної мені власти, віднесуться до Еп. Ординаріату, залучуючи до поданя 30 мк. яко таксу на канцелярійні видатки.

† ЙОСАФАТ

Епп.

Ч. 36/орд. Дароване неправно редукованих Служб Божих. — В часі деканальних зборів, які відбувалися в моїй присутности, прийшов я до пересвідчення, що декотрі ОО. Душпастирі самовільно лучили двокоронові і висші датки на Служби Божі до 20 корон і більше і то вже від 1915 року.

Щоби зарадити цьому лихови, я віднісся до св. Ап. Престола з прошеннєм, щоби зволив дарувати всі в той

спосіб не відправлені ще Служби Божі. І св. Ап. Престол рішенем св. Зібраня для Східної Церкви з дня 24. падолиста 1920 Ч. 4711 прихилився до мого прощення, доповнюючи що бракує, зі загального Скарбу Церкви.

З особливійшою протє радостію в серцю, що можу, силою цеї уділеної мені від Апост. Престола власти сплатити цей залячаючий перед небом довг, я отсим, всіх Отців моєї Епархії і кожного з осібна, що в тім згляді провинилися, **звільняю за минувшє** від відправи залягаючих ще а без жадної власти получених і мнимо відправлених Служб Божих, і перестерігаю всіх перед Богом і власною їх совістю від подібних фатальних промахів на будуче, яких — слиби їх передчасна смерть постигла, не моглиби спокутувати і через цілу вічність.

Прошу дотичних Всеч. Отців щоби, сли можуть, відправили по одній Службі Божій в моім наміренню.

† ЙОСАФАТ

Епп.

Ч. 116/орд. Взаїмні відношення межі парохом і сотрудником як також заступником пароха.

1. Парох є управителем парохії і сотрудник не може нічого нового, що не є приписанє предпринимати або запроваджувати без відомости і позволеня пароха. А слиби уважав, що в парохії діються які неправильности, а парох не хотівби дозволити на їх усунення, має то представити настоятелеви деканату і примінитися до его заряджень; а слиби то зарядженє декана не усувало тих неправильностей, має ту справу предложити Епископови і до його заряджень примінитися.

2. Сотрудник має парохови як свому безпосередному настоятелеви оказувати почитанє і послушеньство. Парох же має сотрудника уважати як свого брата і як з братом з ним обходитися; не повинен его занадто обтяжати, а спільно з ним трудитись в винограді Христовім.

3. Если парох є цілком неспосібний до управи парохії, а сотрудник отримає право управи, і тоді повинен парохови оказувати належите почитанє.

4. Сотрудникови, котрий у всім заступає пароха, прислужують всі права і обовязки властиві парохови,

з виїмком прнмінення св. Літургії за нарід, котре тяжить на пароху; если же заступає лише в части, то его права і обовязки виражаються в грамоті поставляючій.

5. Парох обовязаний давати сотрудиикови третю часть всіх доходів так в грошах як натураліях а також з чистих доходів з ґрунту, з виїмком саду, городу, ліса і терену нафтового і т. п. по стягненню третьої части квоти вчисленної парохови в конгруу і третьої части податку.

6. Если парох побирає дрова на опал понад 12 сятів (48 куб. метрів), то має дати з надвижки третю часть сотрудиикови за зворотом коштів рубання і доставки, коли парох ті сам поносить.

7. Парох має постаратися для сотрудиика о відповідне помешкання з городом. А колиби коло помешкання не було городу, то має ему з найблище віддаленого ґрунту від помешкання сотрудиика, а до управи городовини спосібного, виділити одну часть в обшарі рівнаючімся що найменше третій части того обшару, який займає сад і город пароха.

8. Если парох обрабляє сам ґрунт ерекціональний, тоді припаде для пароха дві третини за оброблення ґрунтів і зібрання плодів, а з третьої третини припаде $\frac{2}{3}$ парохови а сотрудиикови $\frac{1}{3}$ часть.

9. Если парох не обробляє сам ґрунту ерекціонального, лиш дає людям на спілку, то сотрудиик має першенство до сеї спілки і тоді обрабляючому ґрунту припаде дві третини або половина (після місцевого звичаю) а з третьої третини (а зглядно половини) припаде парохови дві части а сотрудиикови трета часть. Солома не може бути продана, лиш має бути зложена на ґрунті а обірник має бути вивезений на ерекціональний ґрунт тим, котрий його обробляє.

10. Если парох віднаймає ґрунт ерекціональний за гроші, то передовсім має першенство до винаймлення сотрудиик; і винаймаючому не вільно піднямити, але має або сам обрабляти той ґрунт або дати людям на спілку. Если винаймив сотрудиик, тоді весь дохід з плодів належить до сотрудиика; если же хто инший, то має той дати з чистого доходу сотрудиикови третю часть (як висше, коли парох сам обрабляє ґрунт) і то все має бути виразно в контракті винайму застережене. Солома має бути спожита на ґрунті, а винаймаючий ґрунт має обірник вивезти на ґрунт ерекціональний.

11. Доходи канцелярійні і з нагоди вінчань, належать до пароха. Єслиже сотрудник провадить також канцелярію, або вінчає, то з доходів канцелярійних або вінчання належить йому третя часть.

12. Єсли парох отримає кількатижневу, або кількатижну відпустку, тоді що до доходів має парох зі своїм заступником, єсли такий не є сотрудником, заключити окрему угоду дотично доходів і ту угоду-предложити Епископови до відома.

13. Єсли священник сусідний заступає хорого або перешкодженого або відсутного пароха, не може жадати винагородження за священодійства понад третю часть поборів.

14. Умови з парохіянами в справі винагородження за треби церковні не сміє ділати сотрудник, хибаби мав окреме поручення пароха, іно в тій справі сторони відслати до пароха.

15. Милостині на Служби Божі, парастаси, молебні, акафісти, водосвятте і т. п. побрані сотрудником від парохіян, має тойже давати парохови і они припадають в цілости тому, хто їх відправить. Відіправляти же їх мають в рівній части парох і сотрудник о скільки не противиться воля жертвуючого. Милостині же на Служби Божі і пр. дані сотрудникови від непарохіян, може сотрудник сам відправляти і цілу милостиню собі задержати.

16. Парастаси, молебні, акафісти і т. п. складані, т. зв. соборні, як також парастаси в днях поминальних, уставом або звичаєм впроваджені належать до поділу в $\frac{2}{3}$ до пароха, а в $\frac{1}{3}$ до сотрудника, без огляду хто їх відправляє.

17. Датки при обході з свяченою водою по парохії і полях, як також при посіщенню домів з молитвою перед празниками Рождества Христового і Воскресення, де той звичай заховується, належать також до поділу: $\frac{2}{3}$ для пароха а $\frac{1}{3}$ для сотрудника, без огляду, котрий з них ті дійства словняв.

18. Наколиб сотрудник зістав перенесений в протягу року т. є. межи 25. марта одного року і 24. марта другого року, тоді з ґрунтів припадають йому лише *pro rata temporis*, а решта має зложитися у пароха для будучого сотрудника *pro rata temporis* від дня введення на ту посаду. Проте так парох як сотрудник суть обовязані провадити точний і совісний рахунок з побраних ним плодів земних.

19. Если сотрудник є змушений удатися на відпустку для поратовання здоров'я, або з іншої причини і парох его сам заступає, не тратить через то припадаючих для него доходів.

20. Если парох поручить яке священодійство сотрудникови, а той того не виповняє без важної і справедливої причини іно сам парох, сотрудник не має права до поділу доходу з того священодійства.

21. Парох є обовязаний мешкати в домі парохіяльнім близько своєї церкви, може однак Єпископ зі справедливої причини дозволити де інде мешкати, скоро дім не є так віддалений, щоби парохіяльні дійства на тім терпіли.

22. Вільно парохови бути відсутнім найбільше через два місяці чи то тяглих чи перерваних, хибаби після суду Єпископа вимагала потреба довшої або лише короткої відсутности.

23. Парох (а також сотрудник і завідатель парохії) не заховуючий закона о резиденції, маючи також дозволення від Єпископа не резидувати, позбавляється всіх плодів і доходів парохії за час відсутности. Доходи припадають в половині для його заступника а другу половину має заступник віддати Єпископови, котрий ті призначить або на церков, або на сироти, або на бідних.

24. Если парох зістане насильно вивезений, або виселений, то його заступник має право до побору доходів епітрахильних і плодів земних таке саме як сотрудник, котрий припадаючу часть для пароха ($\frac{2}{3}$) має віддавати родині пароха.

25. Де є два сотрудники, половина доходів чистих з плодів і епітрахильних належить парохови, а друга половина сотрудникам в рівній части. Де є три сотрудники, парох побирає $\frac{2}{5}$, а сотрудники по $\frac{1}{5}$ чистих доходів. Если є чотири сотрудники, побирає парох $\frac{2}{6}$, а сотрудники по $\frac{1}{6}$ части так, що парох побирає все два рази тільки, що кождий сотрудник. Такий сам поділ має заховатися доходами канцелярійними і за вінчання, если канцелярію провадять і вінчають також сотрудники. В кождім случаю має парох право стягнути з доходів квоту почислену йому

в конгруу, а осталисть доперва ділиться між парохом а со-
трудниками.

Повищі приписи обовязують з днем оголошення.
До експонованих сотрудників вони не відносяться.

Ч. 117|орд. — Постанови при поділі парохіяльних до-
ходів в інтеркалярнім році.

1) Рік інтеркалярний починається від дня опорожнен-
ня парохії чи то через смерть чи перенесення пароха і ся-
гає до 24. марта слідуячого року.

2) Оферти на аренду ґрунтів ерекціональних в році
інтеркалярнім мають вносити спільно вдовиця (а зглядно си-
роти) з завідателем парохії.

3) Виарендований ґрунт не вільно підарендувати, як
це застерігається уже в контрактах аренди, но вдова і за-
відатель мають той ґрунт спільно зглядно по половині, ко-
ждий свою часть, обсівати і плоди збирати. Єслиби то бу-
ло для них неможливим, то мають ґрунт відступити парохі-
янам до оброблення, обсіяння і зібрання плодів після
місцевого звичаю і тоді мають зібрані плоди поділити в той
спосіб, що обсіявший має дістати половину зглядно дві
третини, а друга половина зглядно третина має політисся
між вдовицю і завідателя *pro rata temporis* то є: від 25. мар-
та до дня смерти пароха ціла часть парохови згл. його
родині, а осталисть має бути поділена по половині між за-
відателя і вдовицю.

4) Завідатель парохії має давати вдовиці половину до-
ходів за похорони і вінчання в грошах і натураліях. Ін-
ші доходи як стипендії на Служби Божі, акафісти, пара-
стаси і т. п. належать в цілости до завідателя і з того за-
відатель не є обовязаний давати вдовиці нічого хіба поло-
вину хліба з соборних парастасів в днях поминальних уста-
вом церковним і звичаєм місцевим введених, як також з ака-
фістів, параклісів і молебнів т. з. соборних.

5) Єсли рік вдовичий с. є. рік від смерти пароха, кін-
читься в місяцях по 25-ім марті, то можуть вдовиця з заві-
дателем внести знова спільну оферту на виарендовання ґрун-
тів ерекціональних і обробляти їх як сказано п. 2. і тоді
поділ має діятися в слідуячий спосіб:

а) хто обробив і обсіяв поле та зібрав плоди отримає
умовлену частину;

6) позістала частина то є половина згл. третина зібраних плодів має поділитися *pro rata temporis* між вдовицею і завідателем по половині а остальість припаде новому пароху по звороті чиншу заплаченого вдовицею і завідателем *pro rata temporis*. Так само має уложитися поділ з сіном, картофлями і іншими плодами огородовими. Солома і паша позістає на ґрунті, но так завідатель як вдовиця можуть припадаючою на них пашою і соломою кормити свій інвентар аж до 24. марта слідуячого року.

7) Опорожнена парохія буде обсаджена сталим парохом в рік по єї опорожненню.

8) Наколиби заходила потреба обсадження парохії сталим парохом перед скінченим роком, тоді обовязки завідателя для вдовиці приймає аж до кінця року вдовичого — парох з тим, що не є обовязаний ділити ся доходами з похоронів і вінчань.

9) Єсли не позістала вдовиця ані сироти, тоді відпадає рік вдовичий і оферту на аренду ґрунтів вносить сам завідатель, а поділ з зібраних плодів по стягненню коштів оброблення, обсіву і збірки має ділитися між завідателем і пароха *pro rata temporis* від 25. марта одного року до 24. марта слідуячого року за зворотом чиншу за аренду ґрунтів завідателем *pro rata temporis*.

10) Наколиби якась часть ґрунту ерекціонального не могла бути обсіяною, то може бути винаймлена на пасовиско за гроші, а тими грішми має зділатися поділ між інтересованих *pro rata temporis*.

11) Завідателі парохій суть обовязані провадити точні рахунки з обсіяних ґрунтів і зібраних плодів, після котрих мають в своїм часі наступити поділи.

Повищі приписи обовязують з днем оголошення.

Ч. 118/орд. Додаткова інструкція в справі доказів смерти супруга. — До інструкції оголошеної в Епар. Від. з р. 1919 Ч. II. стор. 23 в справі доказів смерти першого супруга при поновнім вінчанню повдовівшої сторони додаєсь слідуяоче:

1) Поручаєсь Всч. ОО. Душпастирям оголосити в церкві, щоби всі особи, котрих рідня загинула в часі світової вій-

ни, а актів їх смерти правдоподібно нігде не записано, бо старання о відістання їх свідоцтв смерти суть безуспішні — повносили до Судів цивільних прошення о узнання дотичних осіб за померших. Належить поучити при тім парохіян, що повинні се зробити зі згляду на правні відносини їх до цивільних властей (в справах маєткових, спадкових) а також щоби вдови, коли будуть мати нагоду повново вступити в стан супружій, не потребували вичікувати на рішення Судів, і через це поносити втрати моральні і матеріяльні.

2) До точки 3 (повні докази) на стор. 24 подаєсь слідиюче: Коли Душпастир отримає від сторони оречення Суду цивільн. о смерти дотичної особи, а не має певности, що Суд цив. опер своє оречення на певних доказах, то не належить надсилати до Епарх. Суду супр. лише само оречення з запитом, чи можна на підставі сего оречення припустити повдовівшу сторону до поновного вінчання, але треба від інтересованої особи вивідатись, яких свідків покликував Суд цив. до переслухання, і з тими свідками по зложенню присяги списати (після інстр. стор. 25 точ. 4) протоколи, які враз з ореченням Суду цив. і заподанем гадки Душпастиря переслати до Епар. Суду супр. до порішення. Если Суд цив. опер своє рішення не на зізнаннях свідків а лише на якихсь урядових повідомленнях, то належить просити Суди о відписи тихже.

Прошення без докладного описання справи і без протоколів зізнань заприсяжених свідків будуть звернені безуспішно.

До прошення о узнання за помершого одного супруга, належить долучити свідоцтво їх вінчання.

До Епарх. Суду супр. можна вносити прошення о узнання дотичної особи за помершу аж тоді, коли Суд цив. видав в сій справі остаточне рішення.

До точ. Б. стор. 24.:

В польськїм військовїм Ур. пар.

1) в Перемишлї находяться метрики смерти слїдуючих полків бувшої австр. угор. армії: піхоти: 9, 10, 40, 45, 77, 89, 90; уланів: 6 і 3, артилер.: 2, 102, 24, 124, 59, 159; артилер. форт.: 3, гірської 10, 24, кінної арт. 6. — Трену 10, Сапер. 10, Піонерів 10, стрільців пол. 4, 14.

2) з Кракові (Dziekanat polowy D. O. G.) піх.: 1, 13, 20, 54, 56, 57, 93, 100, Уланів 1 і 2, Драгонів 12, Батал. стріль.

полевих 5, 13, 16, Саперів 1, Трен. 1, гязка арт. 2, 5, 12 полев. арт. 5, 7, 12, 105, 112, 148, 155.

3) у Львові (Dziekanał D. O. G. ул. Францішканська ч. 3) піх.: 15, 24, 30, 41, 55, 58, 80, 95; Улан.: 4, 7, 8, 13; Арт.: 111, 130, 11, Батал. сапер. 11, трен. бат. 11, батал. стріль. пол.: 18, 27, 30, драгонів 9. До тих Урядів пар. можна удаватися по метрики смерти жовнярів що служили при тих полках.

В прошеннях порадно просити також о заповідання, де находиться кадра ліквідаційна сего полку, если акту смерти не ма записаного в Ур. пар., бо кадра лікв. може також заповідати, що сталось з дотичним жовняром.

До Відня можна удаватись по метрики смерти до польського уряду метрик воєнних Wien VII. Stiftskaserne III сходи I покій ч. 37—38.

Пригадуєсь Всеч. ОО. Парохам 1) що перед остаточним рішенням справи, невільно сторонам голосити оповідий; 2) що в прошеннях о узнання дотичної особи за помершу: а) справа має бути *основно* описана, б) свідки мусять бути заприсяжені (роту присяги належить долучити до протоколу), в) зазначити, що всі пошукування за метрикою смерти були безуспішні (залучити відповіді дотичних урядів).

Ч. 1096. Пошукуєся метрики смерти Івана Лучковського. — „Микола Лучковський, обр. гр. кат., літ 42, с. бл. п. Івана і Йосифи Боярської, муж Марії з Пеленських, в р. 1915 в часі інвазії російської виїхав фірою з Перемишля до Комарна і в дорозі пропав без вісти.

Жена пропавшого просить Всч. Уряди парохіяльні, передовсім на лінії Мостиска-Комарно, о переглянення метрикальних книг, чи в котрій з тих парохій не похоронено єї мужа і о ласкаве і прилюдне оголошення в церкві, чи хто не чув і не знає що небудь про него. Ласкаві вісти просить слати на адресу гр. кат. катедр. Уряду парохіяльного в Перемишлі.

За понесені труди і кошта зобов'язуєся підписана винагородити з вдячністю.

Марія з Пеленських Лучковська

Ч. 42/орд. Заява о. Льва Шумського. З початком 1919 р. в числі 23 і 24 „Станиславської Республіки“ помістив я статю »З духом часу« незгідну з наукою католицької Церкви о Її устрою. Статю сю в цілости відкликую а за мимовільне і не зі злої волі зділане згіршення отсим перепрошую.

Стрілки дня 27. січня 1921 р.

о. Лев Шумський
зав. парохії.

Ч. 954. — Испитований церковний дяк Антін Ласовский перебуваючий в Самборі ул. Конарского 7. пошукує посади (по можности ближе Самбора або Дрогобича). Крім дяківства може провадити писарку громадску, крамницю або касу.

Ч. 43/Орд. — В справі звільнень від конкурсних іспитів.

Пригадуєть ся, що подання о звільнення від конкурсних іспитів можуть вносити лишень ті Отці, що мають до цього всі услівія приписані Львівським Синодом — (Дод. XXXVII, т. XXXI).

Ч. 642. Обовязок зголошення вінкульованих на ціли церковні облігацій австр. военной позички. — На основі рескрипту Намісництва з 29. січня 1921 Ч. $\frac{5597}{191}$ XI а взиваєся Всеч. Клир, щоби в речинци до 15. марта 1921 згლოსив всі облігації австр. военной позички чито вінкульовані на ціли парохій, церквей або богослужебних фундацій чито набуті за гроші скарбони церковної до реєстрації в своїх Урядах податкових зглядно в других місцях, вказаних в оповіщенню Генеральної Делегатури Правительства з 11. січня 1921 уміщеного в газеті Львівській з 28. січня 1921 ч. 22.

Ч. 119/Орд. Взиває ся всіх ординаріятских ОО. відпоручників до шкільних окружних Рад, котрі до тепер еше не предложили Еписк. Ординаріятові справоздань зі своєї діяльности в тих Радах за рік 1920, щоби зділали це найдальше до кінця марта с. р. Ті ОО. відпоручники, що не предкладали тут справоздань від 1914, мають подати короткі справоздання також за тамті літа.

II. ЧАСТЬ.

Додаток до Епарх. Відомостей.

До нинішних Епарх. Відомостей долучаємо другу часть в формі додатку. Так робити будемо і на будуче, коли це-го окаже ся потреба.

Які звідомлення будуть могли найти місце у цій части нашого урядового часопису, Всеч. Отці згодом пізнають. В кождім случаю живий заклик до праці на Христовій ниві, розкриття нових середників для розбудження релігійного життя в нашім народі і межи священством, зглядно для відвернення від нього грозячих небезпек, буде можна поміщувати у цій части.

Ціль наша є: оживити духа у нашого, воєнним лихоліттям прибитого духовенства і затіснити звязь, яка його лучить зі своїм Епископом.

В справі товариств. Богато товариств і світських організацій звертаєть ся до Еписк. Ординаріату з проханням о поручення Всеч. Духовенству їх акції збирання складок.

Еписк. Ординаріат буде поручувати відозви цих товариств; — при тім звертає однак увагу Всеч. Отців, що Всеч. Духовенство, сли дбає дійсно о свою повагу, мусить на перше місце класти свій обовязок старання ся о заспокоєння потреб дієцезальних, якими суть передівсім: духовний семинар, вдови і сироти по священниках, сироти дієцезальні приміщені через Тов. »Епарх. Поміч«, поміч для канцелярії Еписк. Консистерії і т. и.

Гадаємо, що це не потреба при тім пригадувати Всеч. Отцям, що всяка акція Всеч. Духовенства повинна бути ведена не осібняком, але спільно. Світські організації змагають все до того, щоби до своєї акції заангажувати Духовенство одинцем, як кажуть без »контролі« іх епископа, бо знають, що в цей спосіб можуть легше впрягнути священника у працю навіть за шкідливі для Церкви кличі, — від яких не є вільна майже жадна з теперішних світських організацій.

Так було все, так є тепер, так буде і по конєць світа. Тому не дивувати ся нам цьому, але обережними бути

належить зі згляду на спасення власної душі. Бо історія Христової Церкви учить нас, як небезпечною грою для спасення душі священника є така праця одинцем. З konieczности, здається несвідомо, так якомсь мимо волі, найде себе священник в рядах борців за »ідеали«, що ідуть часом в розріз не лишень з дисципліною, але навіть і з вірою католицької Церкви.

Не забуваймо отже, що в єдності сила!

Подяка за жертви для сиріт. Складаючи щиру подяку оо. Парохам і всім Жертводателям, що на наш поклик зложили в часі праздника Рождества Христового жертви на сироти, подаємо до відоми, що в найближшій числі Елар. Відомостей буде оголошений виказ жертводателів і датків.

З російського православія. Відомо нам усім, яку пропаганду за рос. православієм розвивала Россія в нас і в Америці перед війною і в початках всесвітньої війни. Богато про се писалось, ще більше бачили ми і чули ми, тай дивом дивувались, звідки нараз так усі дотичні часописи і люде силувались між нашим народом заціпити духа церковного роздору. І, на жаль, не обійшлося без таких, що дались увести, обманути; находились і такі, що лем ждали догідної хвилі. На щастя однак і одних і других не було багато. Капітал, вкладаний у те підприємство, слабо рентувався. Всеж таки кирина була кириною. Аж ось воєнна доля загнала багато-прегато наших людей до Россії, де могли з близька приглянутись »порядкам«, чистим обрядам рос. православної церкви. І диво! Навіть такі, що перше чули нахил до »руського православія«, приглянувшись йому в очи і в серце безпощадно його скритикували. А наш чоловік має змисл критичний. Одна лише величавість рос. церков йому запонувала; але більше нічо; навіть саме рос. правосл. духовенство бородаче не подобалось йому; ані мертва відправа богослуження, ані мертві незрозумілі, казньонні і то дуже рідкі проповіді, ані нічо инше не могло заспокоїти релігійного почуття наших людей. І вони тужно зітхали з далекої неволі за своїми католицькими, нераз біднькими церквами, але повними Христового Духа, Христової правди.

Довголітна й інтензивна наша праця не булаб так осві-

домила людей про мертву галузь схизматицької церкви, як се зробила війна.

Або в Америці. Яку там пропаганду ширила росс. православна місія. А тепер? Сталося з нею те, що й з потоком, якого жерело висохне. Вибухла в Росії революція; керму державну захопили там елементи, ворожі всякій церкві; тож і для православної місії висохло жерело царських рублів, тай місія розбилася; а щож з тими священиками, особливо з Галичиви, які віддали були перше свої услуги сій русській православній місії? Ото як оден з них, о. Симеон Милянч, пише тут до своїх родичів: »Богато з нас покинуло росс. православну церкву, і вже від двох літ приступили ми до греко-католицької церкви«.

Так то Пастир добрий громадить ріжними способами, чудними дорогами до свого стада і ті вівці, що не належали, або відривались від Його двора, щоб усі єдино були, щоб було одно стадо і один Пастир!

ХРОНІКА.

Іменованні.

Комісарами до іспиту з релігії при іспитах кваліфікаційних на учителів народних шкіл в учительській семінарії іменовані:

Ч. 3685/20. Впр. о Іван Волосяньский парох в Сокалі для Сокаля. Ч. 7558. Всеч. о. Іван Цегелик декан і парох в Сторожах вел. для Санока. Всеч. о. Іван Каміньский декан і парох в Залісю для Рудника, Впр. о. Кипріян Хотинецький декан і парох в Ярославі для Ярославія. Ч. 6068. Впр. і Всеов. Др. Василь Левицький пралат-схоліярх Капітули для Перемишля. Всеч. о. Іван Каміньский парох в Залісю для Кракова і Ряшова, Всеч. о. Володимир Дуркот. парох в Мисцовій для Ясла. Всеч. о. Теодор Мерена парох в Ріпнику для Коросна, Впр. о. Франц Рабій парох в Самборі для Самбора.

Іспитователями при повислих іспитах іменовані: Світ. Др. Роман Решетило катихит гімн. в Саноці для Сянока, Всеч. о. Станислав Федорович катихит гім. в Ярославі для

Ярослава, Всеч. о. Никіта Булик парох в Дубні для Рудника, Всеч. о. Захарій Лехицький катехит жін. гімн. в Перемишлі для Перемишля. Ч. 3685. Всеч. о. Алексій Грицик катехит учительської семинарії в Сокалі для Сокаля, Ч. 6068. Всеч. о. Іван Урусский парох в Кракові для Кракова, Всеч. о. Йосиф Лозинський завідатель парохії в Волицек. для Ясла, Всеч. о. Богдан Полянський парох в Яблонці польській для Коросна, Всеч. о. Андрій Пшепюрський парох в Тарнавці для Ряшова, Всеч. о. Михайл Ортинський катехит учительської семинарії в Самборі для Самбора.

Ординаріятськими шк. Комісарями іменовані :

Ч. 4447. Всеч. о. Василь Полянський парох в Судовій Вишні і Ч. 6086. Всеч. о. Іван Косоноцький парох в Никловичах для шкіл деканату Судововишеньского, Ч. 5977. Всеч. о. Володимир Вербенець парох в Берегах долишних для шкіл деканату Устрицького.

Ч. 6938. Всеч. о. Іван Косоноцький парох в Никловичах іменований дійсним деканом Судововишеньским. Ч. 7850. Всеч. о. Даниїл Бодревич ім. деканом Порохницьким на місці увільненого на власне прошення Всеч. о. Антонія Дигдалевича пароха в Полнятичах.

Канонічну інституцію одержали :

Ч. 7042. Всеч. о. Яків Війтович на парохію Боднарка. Ч. 7044. Всеч. о. Володимир Мохнацький на парохію Тилич. Ч. 7045. Всеч. о. Даниїл Полошинович на парохію Ришкова воля. Ч. 7055. Всеч. о. Маріян Мишковський на парохію Перегримка. Ч. 7215. Всеч. о. Євген Сембратович на парохію Бахів. Ч. 7258. Всеч. о. Василь Мацорак на парохію Попелі. Ч. 7601. Всеч. о. Пантелеймон Малецький на парохію Ріпчиці. Ч. 7873. Всеч. о. Василь Кункевич на парохію Прусік. Ч. 7874. Всеч. о. Матвій Хомань на парохію Лежайск. Ч. 8103. Всеч. о. Іван Грабець на парохію Висоцко вижне. Ч. 8405. Всеч. о. Петро Мазяр на парохію Розсохи. Ч. 181. Всеч. о. Григорій Хруць на парохію Шоломиничі. Ч. 629. Всеч. о. Роман Ісайчик на парохію Середне велике. Ч. 630. Всеч. о. Йосиф Бадан на парохію Завадка дек. Вис. Ч. 653. Всеч. о. Теодор Заболоцький на парохію Мігова. Ч. 652. Всеч. о. Стефан Козбур на парохію Ясінка масьова. Ч. 627. Всеч. о. Петро Лазурко на парохію Сливниця. Ч. 651. Всеч. о. Іван Волошинський на

парохію Сущиця вел. Ч. 749. Всеч. о. Омелян Марчак на парохію Боянець. Ч. 1233. Всеч. о. Станислав Гарасовський на парохію Себечів. Ч. 1232. Всеч. о. Володимир Кміцикевич на парохію Улицко. Ч. 1230. Всеч. о. Іван Калимон на парохію Кривча. Ч. 1234. Всеч. о. Матвій Демчук на парохію Кукизів. Ч. 1231. Всеч. о. Стефан Федоронько на парохію Нагірці.

Завідательства одержали:

- Ч. 6438. Всеч. о. Александер Стеранка в Гладишові з до-
їзджаючим в Смереківці.
Ч. 6912. Всч. о. Лев Тиховський в Лімній деканату Добром.
Ч. 3864. Всеч. о. Любомир Шарко в Честинях.
Ч. 6991. Всеч. о. Андрій Бардаховський в Кривім д. Біцкого.
Ч. 7156. Всеч. о. Василь Рудавський в Лопушанці хом.
Ч. 7215. Всеч. о. Андрій Трешневський в Іскані.
Ч. 7882. Всеч. о. Володимир Титар в Сіняві д. Сяницького
Всеч. о. Володимир Микулович в Буцеві дек.
перем. загор.

Сотрудництва одержали:

- Ч. 7061. Всеч. о. Юліян Плешлевич в Потеличи.
Ч. 7099. Всеч. о. Михайло Вовчик в Тарнаві. Ч. 7209.
Всеч. о. Михайл Попіль в Самборі. Ч. 7211. Всеч. о. Юліян
Боберський в Сяноці. Ч. 7874. Всеч. о. Євген Ломницький
в Лежайску. Ч. 7827. Всеч. о. Павло Процько в Ричигові.
Ч. 7906. Всеч. о. Йосиф Добрянський сам. в Постолові.

Померли:

- о. Дмитро Габла парох в Радошицях пом. 16. XII. 1920.
о. Ігнатий Гвоздович парох в Бірчи пом. 28. XII. 1920.
о. Евгений Омеляньський парох в Бутинах пом. 9. I. 1921.
о. Алексій Викович парох в Ольхівцях пом. 11. I. 1921.
о. Леонтій Манастирський парох в Загір'ю (дек. Ком.)
пом. 27. I. 1921. Всв. і Впр. **о. Іван Войтович** пралат Ар-
хідіякон і декан перем. катедр. Капітули дня 4. марта 1921.
Душі їх поручають ся молитвам Всч. Клира.

о. Стефан Мацюрак

Канцлер.

† ЙОСАФАТ

Єпископ.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Рік 1921.

Видано дня 5. цвітня.

Ч. II.

Ч. 231/Орд. — Відновлення «Руської Колегії» в Римі.

Як відомо всення «Руської Колегії», в якій виховувалися наші кандидати духовного стану припинено з причини світової війни в 1915 р. Колегія втратила велику частину своїх доходів, яких їй уділювала упавша Австро-Угорська держава. Поділяємося тепер радісною вісткою з Всч. Духовенством, що Святійший Отець Венедикт XV постарався забезпечити їй даліше існування призначаючи їй доходи, з яких Колегія буде могла удержувати стільки питомців, скільки їх було перед війною.

З цього приводу видав Святійший Отець лист до Екцеленції нашого Митрополита Кир Авдрея.

«Нехай прибувають — пише Св. Отець у тім листі, наші улюблені сини «Руської Колегії», коли тепер через Боже Провидіння і для них вибила година повороту. Ми дуже радо будемо наново оглядати представників цього дорогого народу, який може більше ніж кожний иньший відчув страшні наслідки нечуваної війни. Згадуючи Українців і українську землю з болем серця пригадуємо собі, як розграбовано гарні міста, як палено супокійні села, як нищено врожайні поля походами і відворотами безконечних військ. А згадуючи сам нарід уявляємо собі в нашій душі, його розвалені церкви, понижені святі образи, святі ризи виставлені на посміховище. Та що передовсім переймає жахом нашу душу то це збещенне святих Тайн безсовісними фанатиками. Страшні наслідки голоду, холоду, пошестий, жорстокости, знущань, вязнення, убійства поважаних священників, немічних старців, слабих жінок, цвітучої молоді, яких одинокою провинією було привязання до власного обряду, — все це виступає ярко перед нашими очима і

рівночасно з глибоким почуттям батьківського милосердя спонукує Нас занести особливу молитву до Всевишнього, аби узискати, щоби Божа ласка після таких допустів зволила милостиво сплинати на цей геройський нарід, який зумів стільки перетерпіти для того, щоби заховати свій обряд, забороло своєї національності.... Через те, що Нам лежить на серці поворот народів сходу до єдиної віри, віримо глибоко, що за посередництвом тісно сполучених з Престолом Українців, які тепер через останні нещастя ще більше скріплені у вірі, буде могло скоро здійснитися набожне бажання Нашого славного попередника Урбана VIII, який висказав пам'ятні слова: »Сподіюся, що через Вас, Мої Русини, навернеться Схід«. Нехай отже приходять, нехай отже без вагання приходять любі Наші українські богослови! Ми ждемо на них зі сердечним піклуванням і молимо горячо Всевишнього, щоби Нашим улюбленим синам української землі уділив ласки виобразоватися під опікою Петрового Престола до цього святого апостольського знання, яке втішить Христа і Його Намісника поворотом стільки мільонів християн до єдиної загорода християн, що досі живуть відлучені від неї.

З тим бажанням уділяємо з цілого серця Вам любий Брате, братам Єпископам і найулюбленішим вірним українських земель Наше Апостольське Благословенство.
Дано в Ватикані 24. лютого 1921. † Папа Венедикт XV."

Ч. 1440. — В справі належитости стемплевій на витяги метрикальні. Дирекція Скарбу у Львові з д. 4 марта 1921 ч. 13,194/921 подала ту що слідує:

1) Витяги метрикальні ц. є. витяги з метрик крещення (уродин) вінчання і смерти, як також формальні свідоцтва хрещення (уродин), вінчання і смерти о скільки їх видаєся на жадання сторін приватних, підлягають засадничо належитости стемпл. в квоті 1 М. 40 ф. а то по мысли роз. 73. устави з 9. лютого 1850 Дн. у. з. Ч. 50 в лучности з §. 9 лит. е.) ціс. розп. з 28. серпня 1916 Дн. у. з. ч. 281 і арг. 3. розп. мін. з 25. січня 1920 Дн. устав Нр. 14. поз. 75.

Єсли в однім і тім самім витязі потверджуєся два або більше актів крещення (уродин) вінчання або смерти (витяги фамілійні) тоді припадає тількиразів належитість по 1 М. 40 ф. кілька актів стверджено (увага до роз. тар. 73 наведеної устави).

Витяги однак метрикальні як також згадані свідоцтва суть вільні від оплати стемплевої, если видаєся їх на жаданне публичних властей і урядів, а служити мають виключно до ужитку урядового (роз. тар. 117 літ. м) устави з 9. лютого 1850 Дн. у. з. ч. 50). Устава з дня 16. липня 1920 р. о підвищенню і зрівнанню ставок при декотрих оплатах стемплевих на областях б. забору російського і австрійського (Дн. уст. ч. 73. поз. 498) не впровадила жадних змін що до оплат стемплевих, припадаючих від метрик.

2) Від подань вношених через особи приватні до властей і державних удміністраційних урядів в справах метрикальних як також розрешень супружних, припадає тепер по мисли вказівки «диспензаційні подання» (Dispensgesuche) до публичних властей і урядів тарифа устави з д. 9. лютого 1850 Дн. у. з. ч. 50. поз. тар. 43 літ. а) ч. 2 устави з 13 грудня 1862 Дн. у. з. ч. 89) як також арт. 17 літ. б) ч. 1 устави з 16. липня 1920 р. Дн. устав ч. 73 поз. 498 оплата стемплева в квоті 10 М. від першого, а по 5 М. від кожного слідуючого аркуша.

3) Залучники згаданих подань підлягають по мисли поз. тар. 20 уст. з 9. лютого 1850 Дн. у. з. ч. 50 як також арт. 17 літ. а) устави з 16. липня 1920 р. Дн. уст. ч. 73 поз. 498 оплаті стемплевій в квоті 2 М. від кожного аркуша залучника при чім не робить ріжниці, чи залучник документом оригінтльним чи відписом, як також чи від письма, що є залучником, уплачено вже яку небудь оплату стемплеву.

Тим самим долучена до подання о розрешенне супруже метрика крещення, хотяй остемпльовано її вже правильно при виставленню марками на 1 М. 40 ф., має бути заосмотрена додатково осібним стемплом на 2 Мк.

Ч. 6515/20. — Інструкція що до закладання віроіспвідних кладовищ. — Церков католицька уважає кладовища, с. є. місця хоронення тіл усопших, за місця святі. Площу призначену на кладовище церков приказує благословити приписаним чином. Через се дійство площа дотична винимаєся з під світського ужитку а віддаєся до святої — церковної ціли. З власности людей сея площа переходить на власність дотичної церкви. Іntenцією церкви було і єсть всегда, щоби католицькі кладовища оставали

під виключною управою церкви і були в книгах ґрунтових записані яко власність церкви.

Світські власті в засаді не противляться закладанню церковних-віроісповідних цминтарів. Державні закони домагаються лише, щоби усмотрені площі на кладовища відповідали санітарним приписам. О ореченне адміністраційної власті під сим зглядом належить постаратися перед заложенням цминтара.

Заложенне церковних або віроісповідних цминтарів повинно відбуватися або фондом добровільно парохіянами зложеним або в дорозі парохіяльної конкуренції, а не коштом політичної громади.

Найлучшим до сего средством є, коли парохіяне задалегіть зложать окремо добровільні на сю ціль жертви до церковної скарбони, щоби в даній потребі був фонд на закупно відповідної площі під церковний цминтар. (Порадно такий фонд окремо наміщати на книжочку шадничу.) — В таким случаю церков зовсім свобідно буде могла приступити до контракту купна площі від приватної особи і сей контракт не буде потребовати затвердження ніякої власті.

Коли однак політична громада достарчає площу під цминтар з власного майна, або туюж купує з власних фондів, то хочби навіть Громадянська рада ухвалила заінтабульовати площу на власність церкви, то дотична ухвала потребує все затвердження зверхної автономічної власті.

З цієї то причини лучаються нерідко трудности і справа отворення кладовища і його благословення проволікаєся літами.

Еписк. Ординаріят, свідомий свого обовязку береження інтересів Церкви щодо закладання віроісповідних цминтарів, відносився в сій справі до Всеч. Духовенства то печатаним розпорядженням з 14. цвітня 1905 Ч. 2138 (Ч. IV Вістн. епарх. з р. 1905), то літографованими обіжниками додеканальних Урядів під днем 23 грудня 1905 Ч. 7943, 8 грудня 1906 Ч. 7409 і 27 серпня 1908 Ч. 5308, не бачить однак достаточного зрозуміння ваги цієї справи. Многі з Всеч. ОО. в справі розширення існуючого або заложення нового кладовища позваляються заступати громадським зверхностям, які перед своєю висшою властю суть безсильні і безрадні, — інші знова просять о власть поблагословити нове кладовище в послідній вже наглій потребі і це, коли воно вже заінтабульоване на громаду, звиняючися конеч-

ною потребою або урядовою погрозою замкнення вже переповненого цвинтара.

Бувають також случаи, що в браку инчої площі парохіяне зглядно громада хотять під цвинтар набути в дорозі купна — продажі парохіяльні парцелі. — Площа парохіяльна може бути на сю ціль проданою, або відступленою в дорозі заміни за дозволом Еписк. Ординаріату і Намістництва. В случаю заміни робиться контракт заміни а при купні контракт купна-продажі. Купуючою стороною повинна бути церков а не громада, тоді площа буде могла бути заінтабульованою на власність церкви.

Знаючи виїмкові відносини по містах, де вірні грец. обр. бувають в значній меншості, з konieczности випадає справу цвинткрів примінити до даних обставин, в сільських однак громадах о переважнім числі католиків гр. обр., справа церковного цвинтара дасться по мысли Церкви перевести, коли дотичні Опці душпастирі задалегідь щиро, розумно і ревно нею заопікуються.

Еписк. Ординаріят кладе проте на серце Всечесним Душпастирям поновно, щоби в інтересі Церкви:

1) висше наведені тутешні розпорядження перестудіювали;

2) по їх мысли завчасу усильно старалися збирати жертви і датки до скарбони церковної на фонд розширення нового церковного цвинтара і його устроєння після церковних приписів (гл. Синод Львів. Тит. XII. гл. II. стор. 250-252). —

3) в даній потребі зі зібраних жертв, — отже іменем дотичної церкви і на єї власність закупили площу під церк. цвинтар на хороненне католиків постаравішися попередно о оречення, що площа зі зглядів санітарних відповідає призначеній цілі. До прошення о благословенне цвинтара належить предложити контракт купна-продажі і в мові будуче оречення;

4) в конечній потребі відступлення ерекціоноальної парцелі на цвинтар переводили сю акцію лише з церквою а не з політичною громадою. В таким случаю при контракті купна-продажі заступавби о. парох парохію а ординаріятський відпоручник церков. Предкладаючи посредством Всеч. Уряду деканального дотичну просьбу о затвердження контракту належить долучити: виказ гіпотечний; аркуш посілости, мапку катастральну і начерк контракту, в котрім

булаби клявзуля, що контракт буде мати обов'язуючу силу аж по затвердженню його через зверхні власти;

б) доперва по зладженню формального контракту купна продажі на річ дотичної церкви з призначенням на цминтар предкладали тут посредством Урядів деканальних просьбу о благословенне нового цминтара;

б) а в случаю якогонебудь рода перепоп при закупні площі під церковний цминтар вчасно засягали інструкції в Еписк. Консисторії, і доперва по полученню вказівок та усуненню перепопи предкладали просьбу о благословенне цминтара.

Еписк. Ординаріят поручає Всеч. Духовенству до повисшої інструкції точно примінитися.

Ч. 106/Орд. — В справі супружних перепоп. — Звертаєся поновно увагу Всеч. ОО. Душпастирів, щоби не зборювали женихам вінчань ізза неканонічних перепоп. —

Ч. 105/Орд. — Пригадуєся Всч. ОО. деканам, що коротку історію своїх деканатів від початку світової війни як це було оголошено в Ч. III Пер. Епарх. Відомостей з 22 червня 1920. Ч. 3241. прислали досі лишень Всч. ОО. декани: Белзкий, Короснянський, Лиський. Нижанківський, Сокальський, Самбірський, Старосамбірський, Ярославський, разом 8.

Також лише деякі з Всеч. ОО. (всього 20) подали сюда звіт до числа 3242 з 22 червня 1920 (Відом. Епарх. Ч. III).

Ч. 250/Орд. — В справі деканальних Зборів в р. 1921. В надії, що і сего року, по неділі Мироносиць, зможу взяти участь в деканальних Зборах хоч в кількох деканатах, прошу Всеч. ОО. Деканів визначити місце весняного сегорічного декан. Збору і мене о тім чим скорше повідомити.

До котрих деканатів буду міг приїхати, повідомлю Всеч. ОО. Деканів вчас, — і визначу день.

† ЙОСАФАТ Епс.

Ч. 251/Орд. — В справі розділу св. Мира. — Від цього року на будуче Всеч. ОО. Декани будуть старатися відбирати св. Мирю в Перемишлі, лично, в однім дні для всіх деканатів.

На цей рік прошу всіх ОО. Деканів на день 10. мая, с. е. вівторок по неділі св. Томи. † ЙОСАФАТ Епп.

Ч. 8172. Побирання відсоток від капіталів застережених на парохії і Церкви а наміщених в Українській Щадниці в Перемишлі. — Українська Щадниця в Перемишлі прислала під днем 4. грудня 1920 ч. 2734 слідуєче письмо: З днем 15. грудня 1920 підвиспило правительство почтову оплату від грошових посилок і грошових листів прим. від листу грошового в вартости 7 Мп. заплачено порто 16 Мп. — В виду сього висилка грошей грошовими листами єсть просто виключеною — а переказами мусить бути також ограничена до тої границі — щоби порта не пожирала висиланої квоти.

Се дотичить особливо висилки грошей для ОО. парохів титулом відсотків від богослужебних фондаций. Густо часто зглядно переважно відсотки ті суть так малі — що на оплату нинішного порта не вистарчають — а еслиби і вистарчили — то по оплаті порта до рук дотичного О. пароха дісталабися тільки дуже мала квота відсотків. В тім случаю висилка грошей булаби просто марнованем народного гроша. З другої однак сторони неоспоримим єсть — ОО. парохы мають право домагатися виплати належних їм відсотків.

Порішене сеї квестії єсть тяжке; Ми в ціли розвязаня єї пропонуємо: — щоби Вс. ОО. парохы піднимали відсотки особисто при нагоді побуту в Перемишлі — а если почтою то тільки не менші чим 50 Мп. або збірно деканатами. Всч. ОО. Деканы звольят повисшу відозву подати до відома Всч. Духовенства в Деканаті.

Ч. 46/Орд. В справі депутацій. — Лучаються що раз то частійші депугації парохіян в Еписк. Ординаріяті, що просять і заявляються за якимсь священиком і впевняють при тім постійно, що вони роблять це без його відома.

Цего рода депутації, кидають від'ємне світло на дотичних Отців, а Ординарієви спричинюють багато неприємних прикостей.

Ч. 241/Орд. Конкурс на посаду Пралата Архідіякона. — При тутешній катедральній Капітулі опорожнилася по причині смерті бл. п. о. Івана Войтовича посада пралата Архідіякона.

На сю посаду, а також і на кожду иньшу посаду пралата або соборного крилошанина евентуально опорожнену через промоцію одного з ОО. Крилошан, розписується отсим конкурсе до дня 31. мая 1921.

Священники безженні або вдівці, що хотілиби старатися о одну з сих посад, мають по порозумінню з Епископом Ординарієм предложити Йому лично відносні поданя з потрібними залучниками.

Ч. 233 Орд. Конкурс на спороженні парохії. — З речинцем до 31. мая 1921 виставляються на конкурс слідуючі опороженні парохії:

- Ден. Балигородский:** 1) Криве ад Тісна, 2) Рябе, 3) Терка, 4) Яворець.
- „ **Белзьний:** 1) Куличків.
- „ **Бірчанський:** 1) Бірча, 2) Дубецько, 3) Павлокома.
- „ **Біцний:** 1) Висова, 2) Гладишів, 3) Ліщини, 4) Новиця, 5) Рихвалд, 6) Реґетів, 7) Смерековець.
- „ **Височанський:** 1) Росохач, 2) Турочки нижні, 3) Шумяч.
- „ **Горожанський:** 1) Поріче ґрунт.
- „ **Добромільський:** 1) Грозьова, 2) Лімна (кандидат, що отримав презенту на сю парохію, зложить перед канонічною інституцією на неї письменну заяву, що годиться на відлученне доч. Лодинки від матерної в Лімній).
- „ **Дрогобицький:** 1) Гаї.
- „ **Дуклянський:** 1) Воля цеклинська, 2) Поляни, 3) Радоцина Ростайне.
- „ **Жунотинський:** 1) Головецько долишне, 2) Грозьова.
- „ **Затварницький:** 1) Береги гірні, 2) Смільник, 3) Устріки гор. 4) Хміль, 5) Цариньске.
- „ **Нанчуцький:** 1) Дубрівка.
- „ **Номарнянський:** 1) Загіре, 2) Михалевичі.
- „ **Нороснянський:** 1) Чорноріки.
- „ **Любачівський:** 1) Плазів, 2) Синявка, 3) Щирець.
- „ **Мостиский:** 1) Баличі.
- „ **Мушинський:** 1) Войкова, 2) Левлюхів.
- „ **Ольховецький:** 1) Ольхівці.

- ден. Порохницький: 1) Крамарівка.
 „ Потелицький: 1) Белзець, 2) Крупець, 3) Рава руська.
 „ Перем. Загор.: 1) Барич.
 „ Старосамбірський: 1) Волошинова, 2) Ліщина мала.
 „ Сяніцький: 1) Сняява.
 „ Угнівський: 1) Бутини, 2) Корчів.
 „ Устрицький: 1) Лобозів.
 „ Ярославський: 1) Майдан, 2) Молодич, 3) Хотинець.
 „ Яслиський: 1) Воля мигова, 2) Поляни, 3) Пулави, 4) Радошиці, 5) Явірник, 6) Ясель.

Прошення внесені не після форми і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо свідомством з іспиту конкурсowego, як і ті, котрі би виплинули по дни 31. мая 1920, яко безпредметові будуть звернені.

При тім Єпископський Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о прийняте в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже існують, зглядно, які в будучности повстануть в висше вичислених парохіях, Єпископський Ординаріят застерігає отсим на ціли епархіяльні.

Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всечесних Отців підпише відповідну декларацію.

Ч. 240/Орд. Заклик о датки на духовний семинар. — Наш осінний заклик о датки на духовний семинар, не приніс сподіваної помочи. Декотрі Отці не були про справу належно поінформовані, другі знова не були в спроможі, иньші в кінци може й не доцінили як слід ваги цього заклику. Удержання духовного семинара в тім році буде виносити сотки тисячів, а ще більше будуть виносити кошта відбудови знищеного в часі війни нового будинку, яка то відбудова власними коштами вже розпочалася. Єп. Ординаріят звертаєся проте поновно до Всч. Духовенства з прошенням, та зазивом до дальшого складання жертв на цю так важну, перворядну ціль. Так парохіяльні як і дочерні церкви а також і братства повинні постійно причинятися до цієї ціли як довго буде це потрібне. Рівнож і самі Всч. Отці не можуть забувати і надальше за духовний семинар так щоби до покінчення відбудови не потрібно було осібного определювання датків на основі церковного права.

Для розложення тягару порадно булоби, щоби Всч. Отці побирали від церков та братств а також самі жертвовавали певні квоти місячні.

Поручаю сю пекучу потребу Епархії старанливости Всеч. ОО. Деканів і маю надію що вона знайде у Всч. Отців без виїмки повне зрозуміння.

Ч. 243/Орд. Декрет «Конкордія» обов'язує і на дальше. — На численні запити Всч. ОО. Душпастирів Еп. Ординаріят заявляє, що в Галицькій церковній провінції, як до тепер, так і на дальше обов'язує декрет «Конкордія» з р. 1863, який управильное взаїмні відносини обрядів латинського і грецького.

Всякі нарушення повисшого декрету св. Ап. Престол уважає за незаконні і не позволені.

Ч. 244/Орд. В справі збірки жертв через монахині. — Дійшло до відома Еп. Ординаріату, що по декотрих парохіях нашої Епархії збирають жертви монахині не нашого обряду, які не можуть виказатися Нашим дозволом, мимо цього, що того домагаються приписи Апост. Престола.

В виду сего, що Еп. Ординаріят мусить опікуватися нашими бідними сиротами і до сего потребує великої скількості гроша, дальше в виду сего, що тягар удержання тутешного духовного семинара майже виключно спочиває на Епархії, звиваємо Всч. ОО. Душпастирів об'учувати вірних, щоби складали свої жертви лише на руки осіб до сего покликаних.

Ч. 1792. В справі вирівняння залеглих такс канцелярийних і супружих. — Всч. ОО. Декани звольять постаратися щоби підчинене Всч. Священство тамошного деканату, вирівнало всі залегли канцелярийні і супружі такси. При сій нагоді звернуть Всч. ОО. Декана увагу Всч. ОО. Душпастирів, щоби на відтинку поштового переказу завсїгди зазначували ціль, на яку призначені переслані гроші.

Ч. 1793. В справі передплати за Епархіяльні Відомости в році 1921. — З огляду на підвисшену ціну паперу, оплату поштову і печатню, яка з кожним днем в застра-

шаючий спосіб зростає, зволють зібрати Всч. ОО. Декани із скарбони кожної матерної Церкви по 100 Мк. яко передплату на Епархіяльні Відомости за рік 1921 і тут разом прислати.

Евентуальні залеглисти належитостей за Епархіяльні Відомости з минулих років належить чим скорше виврівнати.

ХРОНІКА.

Іменовання.

Ч. 516. Всеч. о. Володимир Заяць парох в Полонній ім. деканом Ольховецьким. Ч. 1267. Всеч. о. Володимир Вахнянин парох в Дальовій ім. м. деканом Яслиским. Ч. 868. Всеч. о. Теодор Козак парох в Колодні орд. комісаром в справах сервітутових на деканат Куликівский. Ч. 186/орд. Всеч. о. Теодор Савула парох в Дмитровичах поч. Радником Еп. Консисторії.

Ч. 628. Всеч. о. Йоан Дуркот парох в Климківці наділений відзнаками крилощаньськими.

Канонічну інституцію одержали.

Ч. 1701. Всеч. о. Стефан Макар на Містковичі. Ч. 147. Всеч. о. Іван Єсип на Устіянову. Ч. 1424. Всеч. о. Йосиф Маринович на Гійско. Ч. 1423. Всеч. о. Юліян Гумецкий на Любелю. Ч. 1490. Всеч. о. Петро Андрейчик на Залуж. Ч. 1489. Всеч. о. Григорій Мартинович на Грутів. Ч. 1491. Всеч. о. Василь Склепович на Честині. Ч. 1491. Всеч. о. Стефан Вілик на Бенькову Вишню. Ч. 1493. Всеч. о. Михайл Гірняк на Мости великі. Ч. 1488. Всеч. о. Андрій Пизюр на Лівчу. Ч. 1694. Всеч. о. Петро Гарасимчук на Торки дек. Сок.

Завідательства одержали:

Ч. 716. Всеч. о. Володимир Боднар в Загірю дек. Комарн. Ч. 1015. Всеч. о. Северин Ільницький в Радошицях. Ч. 1127. Всеч. о. Іван Петик в Торчиновичах. Ч. 1232. Всеч. о. Йосиф Пшепюрский в Белзці. Ч. 1230. Всеч. о. Йосиф Бачинський в Хотинці. Ч. 996. Всеч. о. Любомир Шарко в Бутинах. Ч. 1272. Всеч. о. Стефан Кондро в Си-

нявці. Ч. 1231. Всеч. о. Григорий Канда в Баличах. Ч. 1417. Всеч. о. Володимир Журавецкий в Германовичах. Ч. 1354. Всеч. о. Иван Сендзік в Стібні. Ч. 1493. Всеч. о. Лука Салук в Раві Рускій. Ч. 890. Всеч. о. Володимир Данилів в Цариньскім і доїздж. в Берегах гор. Ч. 1501. Всеч. о. Юліян Слоньский в Стрілках. Ч. 1502. Всеч. о. Адриян Левицкий в Ваневичах. Ч. 1571. Всеч. о. Андрій Перхач в Рихвалді і доїздж. в Новиці. Ч. 1610. Всеч. о. Теофіль Чайківский в Гаях.

Сотрудництва одержали.

Ч. 7827/20. Всеч. о. Павло Процько в Ричигові. Ч. 212. Всеч. о. Лев Шумский сам. в Дяляві. Ч. 864. Всеч. о. Нестор Пасічинський сам. в Яблонові. Ч. 1492. Всеч. о. Иван Петик доїздж. в Торгановичах.

Померли.

о. Иван Грабовеньский емер. пом. 6/3 1921. о. Віктор Кордасевич парох в Гаях пом. 15/3 1921.

Душі їх поручаються молитвам Всеч. Клира.

З Еп. Консистерії гр. обр.

Перемишль, дня 3. цвітня 1921.

† ЙОСАФАТ

Епископ.

о. Стефан Мацюрак

Канцлер.

II. ЧАСТЬ.

Додаток до Епарх. Відомостей.

Християнські семі.

Католицька Церква все уважала семью за основу до-часного і вічного щастя і тому все дбала про святість християнської родини. Вороги-ж Бога і Церкви виступали все проти христ. семі, проти христ. подружжя і проти христ. виховання дітей. На місце христ. подружжя, сеї таїнственої нерозривної досмертної звязи чоловіка з жінкою хоче новочасний світ завести так звані цивільні слюби, цивільні подружжя, які моглиб довільно колинебудь зводитись і розводитись, управляючи тим способом так звану вільну любов. Такий поворот до «натури», натури деяких родів звірят, уже вводитьься не лишу збольшевизованій Россії, але й у західних державах. Не властиву й високу ціль подружжя мають на оці новітні реформатори світа, а низьку жадобу задоволення тілесних пристрастей. Полові вибрики — збочення виступають щораз то більше застрашаючо; всесвітна війна сильно підкопала людські обичаї взагалі, головнож у молодези. Є це наглядний знак хиленняся людської суспільности до упадку. Занепад моралі все попереджував упадок даного суспільства.

Та ось тут отвирається під сю пору пекуче завдання для християнського духовенства: в проповіді, в рефератах, при сповіди, все і всюди стояти на сторожи і боронити святости, нерозривности і таїнственого характеру христ. подружжя та берегти святости обичаїв у взаємному відношенню обоїх полів. Вправді нинішний світ сміється з христ. етики, моралі. з самого Христа Господа. Алеж так усе було, так є і буде, бо вільному воля. Так сміялись люде з Ноя, тай усі вони погибли страшною погибіллю; так Юдіян апостата глумився з Сина теслі, та Сей і йому несподівано витесав трумну! Не вільнож нам, Христовим слугам, з заложеними руками спокійно приглядатись руйнуючій роботі ворогів Христа і Йото Церкви, а мусимо заздалегідь перестеречи наш христ. народ перед грозячою небезпекою, перед страшною руїною наших християнських огнищ.

Не закладаймож рук, а поки час берімся з ревністю св. Ап. Павла до сеї пекучої праці. Віддаваймо наші семі в опіку Пресвятої Родини з Назарету: Ісуса, Марії й Йосифа от хочби такою короткою щоденною молитовкою: »Пресвята Родино, Ісусе, Маріє, Йосифе, дякую Вам за дотеперішню опіку ласкаву; Вам і надаліше віддаю в опіку себе, всю свою семю і всі семі християнські».

До проповідей же на сю тему, на тему святости і важности християнської семі, христ. подружжа, можуть послужити слідуючі підручники: 1. «Християнська родина» — послання Митроп. Андрея, в Жовкві; 2. йогож: «О супружестві і родині», тамже; 3. «Науки о християнській родині» о. М. Д. в редакції «Ниви»; 4. «Місіонар» 1920 про: «Посвяту родини Божому Серцю» та «хр. виховання дітей»; 5. Право супруже — о. Дра В. Масцоха.

Нумож до сеї святої праці, якою не лише сповнимо свій святий обовязок супроти Церкви, але й покладемо найсильніщі підвалини для нашої народної будівлі.

Злотське, в лютім 1921. — о. М. Д.

На прошенне виділу Товариства »Епархіяльна Поміч« подаєся до відомости Всч. Отцям придложені тут оголошення:

Від Виділу товариства „Епархіяльна Поміч“.

За дозволом Преосвященного Епископського Ординарія містимо в отсім числі »Еперх. Відомостей« що найважніші замітки в ціли поінформовання Всч. Отців Членів головно про матеріяльний стан товариства, а то з причини, що видати окреме число »Оповідень« тепер неможливо.

I.

Товариство мусить придбати як найбільше число членів і то так фізичних осіб як і правних (церков, братств, товариств). Товариство має 12 членів основателів з вкладкою що наймднше 1000 К. згл. Мк., 13 членів спомагаючих, з вкладкою 300 Мк., і 530 звичайних членів з вкладкою по 24 Мк річно. В числі звич. членів єсть 347 священників, 170 церков і 22 товариств. До кінця 1920. р. померло 29 членів, число членів-священників виносить проте 318.

Коли зважити, що священників в Епархії єсть кругло 800, церков 1320, а братств ок. 700, що становить разом

2820 одиниць, які можуть бути членами, то число членів дійсно приступивших до товариства, що увидатняєся цифрою 564, є свідомством дуже малого заінтересовання загалу духовенства справами і вагою товариства.

Думаємо, що справу можна би рушити вперед лиш заходами одиниць, які належало би вибрати по деканатах, а які прийняли би на себе обовязок з'єднувати нових членів і збирати вкладки від дійсних членів. З признаннем треба піднести, що Впр. ОО. Декани в деяких деканатах вже так зробили і в сих деканатах їх заходами всі священники і всі церкви, але то без виімку, стали вже членами.

II.

Співняючи бажанне деяких членів виділу і многих членів товариства, які хотіли би мати свіденцію як епархіяльний клир інтересуєся товариством, а також, щоби подати Всч. Опцям певного рода звіт про стан книги членів містимо спис всіх членів нашого товариства, які приступили до кінця 1920' р., зіставивши їх після поодиноких деканатів. Отсей спис буде помічний Впр. ОО. Деканам згл. упрошеним через деканальних Отців відпоручникам до з'єднування членів до стягання залягаючих членських вкладок; треба тільки узгляднити, що члени суть поміщені в сих деканатах, в яких они перебували в часі приступлення до товариства. Цифри подані коло назвиск членів вказують залеглисть членських вкладок в марках по кінець 1920 р. при чім приймаємо засаду, що член, який вписуєся до товариства платить вкладку за цілий той рік, в котрім став членом, хоч би вписався навіть з кінцем року. Предвиджену в уставі висоту членських вкладок в коронах складаєся тепер в такім самім числі марок.

Справа плачення членських вкладок представляєся дуже лихо. Залягаючі у членів вкладки виносять квоту 14.397 Mk! Коли обчислити, що 376 членів приступивших в 1918 р. повинні заплатити за три роки по 72 Mk=27.072 Mk, а 66 членів приступивших в 1919 р. мали влатити за 2 роки по 48 Mk=3168 Mk, в кінци 97 членів, що вписались в 1920 р., повинні були влатити по 24 Mk=2.328 Mk, отже: коли всі приступивші до товариства члени, числом 539 мали зложити квоту 32.568 Mk, а залягають з довгом 14.397 Mk, то влатили дійсно 18.171 Mk, значить влатили

ледви мало що більше над половину належного зобов'язання.

Ще сумнійші вигляди одержимо, коли муситься сконстатувати, що на 510 членів (29 померло) платить вкладки правильно і знаходиться в посіданню нових членських прав лиш 275! — **235 членів залягає з вкладками понад два роки, в наслідок чого є они після постанов уставу вже зрілі до виключення з товариства.** Ввиду сего має товариство на 2820 одиниць, що можуть і повинні бути його членами, всего на всего 275 членів, а се значить, що лиш 10·25 % заінтересованих одиниць почувається до обов'язку супроти свого товариства!

Рівночасно звертається виділ до Всч. Отців Членів, які залягають з членськими вкладками за рр. 1918, 1919 і 1920 з упімненням, щоби негайно вирівняли залеглі оплати і з заміткою, що по думці § 26 уставу члени, що не платять через два роки вкладок мимо упімнень, перестають бути членами. **Отсе упімнення єсть вже треттє** (гл. »Епарх. Від. Ч. III. з 1920. р. ст. 26.)

Спис членів Товар. „Епархіяльна Поміч“.

(Стан з нінцем р. 1920. р.)

А. Члени основателі: Преосвящ. Епископ Йосафат, П.Т. ОО. Зубрицький Александер, Др. Левицький Василь, Др. Богачевський Константин, Др. Пинило Василь, Мисик Василь, Ліщинський Іван, Петик Іван, Саноцький Володимир, Гарбовський Николай, Ковальський Володимир, Ковальський Айталь.

Б. Спомагючі члени: Впр. оо. мітр. Волошинський Карло, Подолинський Мирон, Всч. оо. Валюх Іван, Трешневський Омелян, Мартинович Омелян, Саламон Лев 176, Заяць Іван, Гоцький Олекса 176, Чавс Петро 100, Лаврецький Василь, Чабан Назар, Малецький Панталеймон 150, Каленюк Зенон.

В. Звичайні члени:

Балигородський деканат: Всч. ОО. Малецький Онуфрий 24, Захаряевич Ярослав 60, Федоряк Антін 48, Осідач Михайло 48, Антонич Василь 48.

Белзький деканат: Всч. Медицький Клим 48, Голічек Іван 48, Ковальський Володимир, Пясецький Лев 48, Криницький Юліян 48, Худик Іван 48, Ковшевич Юрій 18, Садук Лука 24, Ковальський Іван, Війтович Василь 48.

Церкви: Кристинополь 48, Пархач 48, Реклинець 48, Стремінь 48, Себечів 48, Вербіж 48, Русин 48, Лещків 48, Шмитків, Савчин 48, Ванів, Глухів, Гора, Жабче мур. 48, Осерлів 48, Хлопятин 48, Перемислів 48, Жужель 48, Цеблів 48.

Товариства: Апост. молитви Реклинець 48, Братство дівчат Шмитків 48, Апост. молитви Глухів 48, Апост. мол. Ванів 48, Ап. мол. Гора 48.

Бірчанський деканат: Всч. ОО. Галянка Петро 48, Жарський Іван 32, Трещневський Андрій 48, Чучкевич Юліян 48, Гук Михайло 60.

Церкви: Бахір 48.

Біцький деканат: Подляшецький Петро, Гринишин Ілія 56, Говда Александер, Менцінський Омелян 48, Заяць Ігнатій 48, Мартинович Орест 48, Титар Іван.

Церкви: Боднарка 48, Долина 24, Висова 24.

Варяжський деканат: Всч. ОО. Кречковський Володимир 42, Бирка Іван 48.

Церкви: Опільско 48, Конотопи 48, Гільче 60.

Височанський деканат: Всч. ОО. Пясецький Зенон 48, Бадан Йосиф 48. Церкви: Шумяч 48.

Горожанський деканат: Всч. ОО. Скобельський Йосиф 24, Строцький Корнило 48, Филипович Іван, Сапрун Теодор, Пелех Евстахій 24, Гумецький Юліян, Раставецький Маркил, Легуцький Юліян.

Добромилський деканат: Всч. ОО. Мохнацький Ігнатій, Гумецький Юліян 48, Боровець Дмитро 48, Лисяк Володимир, Небожук Андрій 48, Гукевич Олексій 60, Білінський Омелян 48, Тимчишин Михайло 60, Гринишин Іван 48, Макар Стефан 48, Бурмич Николай 48, Данилів Володимир, Лисяк Мирослав 24, Калужняцький Лев 48, Полянський Генрик 66, Балко Василь 48, Дрималик Роман 48.

Церкви: Передільниця 24, Грабівниця 24.

Дрогобицький деканат: Всч. ОО. Федорович Карло, Яців Александер, Татомир Михайло 54, Сендзік Іван 48, Бахівський Дмитро 48, Вербицький Михайло, Іваїнусів Николай, Кордасевич Віктор, Хтей Александер, Ших Юліян, Німичевич Теодор 24, Слопський Антін, Калужняцький Ігнатій, Мизь Йосиф, Рудавський Іван 24, Журавецький Михайло, Волошинський Іван, Мацорак Василь, Круцько Семен, Кмить Полієвкт 24, Коростенський Володимир, Грицай Ни-

колай 28, Паньківський Ілярій, Чапельський Антін, О. Парох в Дрогобичи Ч. С. В. В., Хіяк Антін, Романець Григорій, Івановський Николай, Марущак Володимир, Кикта Павло, Отто Іван, Бурдяк Онуфрій ЧСВВ 48, Пастернак Іван 48, Моравський Єронім.

Церкви: Лишня, Унятичі, Тустановичі, Трускавець, Східниця, Станія, Колпець, Стебник, Ріпчиці, Довге доч. Рибник, Ролів, Попелі, Оrove, Солець, Почаєвичі, Михалевиці, Мединичі, Медвежа, Кривиця, Кропивник Ст., Дрогобич, Долге, Долге на Зарічу, Доброгостів, Добрівляни, Гаї, Вороблевиці, Снятинка, Рихтичі, Вацовичі, Борислав, Мразниця, Болохівці, Ранєвичі, Більче, Губичі, Дережиці, Давя, Солоньско, Горуцко, Раделич, Модрич, Кропивник новий, Улично 24, Летня ц. сьв. Евст. 24, Летня ц. Рожд. І. Хр. 48.

Товариства: Брацтво сьв. о. Николая Тустановичі 48.

Дуклянський деканат: Всч. ОО. Котис Омелян 24, Пляцко Іван 24, Мишковський Іван.

Церкви: Дошниця 24, Перегримка 48, Воля цекл. 24.

Жовківський деканат: Всч. ОО. Маринович Йосиф 8, Марчак Баранський Омелян 48, Білинський Стефан 47.

Церкви: Любея 4, Бєсиди 4.

Товариства: Церк. Братство Любея 4.

Жукотинський деканат: Всч. ОО. Яремкевич Василь 58, Чичула Іван 48, Мельник Лев 28, Мухнацький Яків 28, Вільчанський Михайло 23, Господаревський Іван 38.

Церкви: Дністрик дуб. 48, Жукотин 48.

Затварницький деканат: Всч. ОО. Котис Атаназій 48, Венгринович Володимир 60, Туна Ілярій.

Церкви: Чорна мат., Чорна доч. 24, Жолобок 24.

Канчуцький деканат: Всч. ОО. Булик Никита 48, Камінський Іван 24, Венгринович Денис 48, Антонів Андрій 40, Карцевич Іван 24, Пшепорський Андрій.

Комарнянський деканат: Всч. ОО. Кульчицький Келестин 48.

Короснянський деканат: Всч. ОО. Малярчик Олекса, Сямо Михайло 48. Церкви: Ванівка.

Куликівський деканат: Всч. ОО. Підгорецький Петро 48, Іванець Йосиф.

Ліський деканат: Всч. ОО. Заворотюк Михайло 35, Сливинський Михайло 48, Михальчук Дмитро 48, Левицький Теодор

48, Добрянський Северин 48, Війтович Яків 48, Гмитрасевич Володимир 48, Бірецький Іван, Левицький Юліян 48, Добрянський Йосиф 48.

Любачівський деканат: Всч. ОО. Метелля Северин, Костек Іван, Поддяшецький Константин 48, Гриневецький Еміліян 48, Миколаєвич Константин, Колтунюк Мирон, Жук Віктор 60, Козенка Александер 36, Гучко Василь 62.

Церкви: Жуків 24, Гораєць 24, Люблинець Нов., Люблинець Старий, Нове село 62.

Товариства: Апост. молитви Люблинець.

Мокрянський деканат: Всч. ОО. Кишик Стефан 48, Лазурко Петро 24, Городиський Дмитро 66, Войтович Петро 24.

Церкви: Опака 48, Сілець 66.

Мостиський деканат: Всч. ОО. Шехович Іван 48, Яремко Іван 48, Коритко Сильвестер 48, Ясеницький Володимир 48.

Церкви: Крукеничі, Острожець.

Мушинський деканат: Всч. ОО. Гела Ілярій 56, Дороцький Михайло 24, Гадзевич Онуфрій 60, Давосир Петро 48, Феціца Михайло 60, Цапинський Петро 60, Лучечко Петро 60, Пацл Орест 60, Прислопський Роман 60, Хиляк Дмитро 66, Білинський Николай 60, Русиняк Іван 60, Сембратович Анатоль 60, Дуцько Юліян 36, Гринчук Іван 60, Качмар Іван 48, Мохнацький Денис, Смолинський Василь 60, Возняк Євген 60, Козловський Володимир 60, Ковальчик Михайло 36, Венгринович Еміліян sen., Венгринович Еміліян jun. 60, Курилло Василь 60, Мохнацький Володимир 60, Скварко Іван 40, Дуркот Александер 60.

Церкви: Злоцьке 24, Щавник 24, Ястрябик 24, Вірхомля велика 60, Новий Сонч 60, Явірки 60.

Нижанківський деканат: Всч. ОО. Гинилевич Володимир, Наклович Лев 48, Білик Іван 48, Опарівський Василь.

Олешицький деканат: Всч. О. Федонович Лев.

Ольховецький деканат: Всч. ОО. Мартинович Григорій 24, Полянський Василь.

Церкви: Залуж 24. Товариства: Братство Непороч. Зачатя П. Д. М. Залуж 24.

Перемисько-мійський деканат: Впр. ОО. Войтович Іван, Мриц Михайло, Всч. ОО. Др. Лакота Григорій, Василькевич Мокій, Комарницький Михайло, Кормош Омелян, Несторович Лев, Головач Николай, Дацько Михайло, Др. Трохимчук

Михайло 48, М'який Юліян, Мацюрак Стефан.

Товариства: Братство св. о. Николая Перемишль.

Перемисько-Замійський деканат: Всеч. ОО. Борисевич Андрій, Вербенєць Володимир 24, Мокрівський Матвій, Крвавич Зенон, Кузик Петро, Кузик Корнило, Миколайчук Мартин, Каранович Йосиф, Преторіус Йосиф, Мирович Денис 24, Рудавський Іннокент, Дичко Михайло 24, Оленяк Йосиф, Гасько Людвик, Дуркот Петро 24, Залеский Василь, Струевич Александер, Сорокевич Іван 12, Копистянський Роман, Журавецький Володимир, Ключас Іван, Дмитраш Іван, Бачинський Володимир 48.

Церкви: Св'яте 48.

Порохницький деканат: Всч. ОО. Наконечний Андрій 48, Бодревич Данило 48.

Потелицький деканат: Всч. ОО. Гойдиш Володимир 24, Ничай Стефан 24, Гірняк Михайло 24, Тустанівський Льонгин 24, Матківський Василь, Тарасович Іван, Іванусик Семен, Гура Дамян, Козак Іван, Баріяк Дмитро, Осьміловський Николай, Пизюр Андрій, Пшепурський Йосиф.

Церкви: Гійче, Гребенне 48, Селиска 48, Девятир 24, Камінка лісова 48.

Товариства: Братство Прч. Д. М. Гребенне 48,

Самбірський деканат: Всч. ОО. Рабій Франц 20, Гошка Юрій 60, Кульчицький Григорій 60, Пасічинський Ярослав 62, Вітик Стефан 62, Лісикевич Іван 68, Мишковський Маріян 68, Білінський Юліян 68, Гординський Дмитро 68, Сабарай Іван, Ганасевич Іван 62, Ільницький 24, Петрик Володимир.

Сокальський деканат: Всч. ОО. Павлюк Матвій 48, Волосянський Іван 48, Матвіяс Іван 24.

Церкви: Сокаль 24, Бобятин 48.

Старосамбірський деканат: Всч. ОО. Яхно Яків, Качмар Михайло, Козаневич Євген 48, Шевчик Іван 48, Шумський Лев 24, Горницький Володимир, Ортинський Філарет 48.

Церкви: Сушиця рикова, Залокоть, Стрілки 24, Сторонна 24.

Старосільський деканат: Всч. ОО. Дуркот Михайло 48, Вахнянин Омелян, Лапичак Віктор, Олексин Василь.

Церкви: Старасіль: Ц. св. Ілії, Ц. Параскеви, Ц. Воскресення.

Товариства: Ап. Мол. Старасіль на дол. 48, Ап. мол. Старасіль на гор. передм. 48.

Судово-Вишньський деканат: Всч. ОО. Круликовський Йосиф, Савула Теодор 4, Телеп Андрій 62, Малецький Іван 62, Кордасевич Роман 62, Пасічинський Кирило 62, Кондрацький Василь 62, Васильчак Евдоким 38, Полянський Іван 64, Прокурат Михайло 18, Козак Анатоль 66, Горчицький Йосиф 66, Тиховський Лев 42, Брановський Антін 66, Мигаль Семен 66.

Церкви: Речичани 48, Никловичі 48, Орховичі 48.

Товариства: Братства Н. Серця І. Хр. Никловичі 48.

Сянїцький деканат: Всч. ОО. Мекелита Петро 24, Висьневський Николай 48, Константинович Еміліян 48, Хоминський Евген 14, Ясеницький Петро 48, Клачинський Антін 48, Менцінський Юрій 48, Трешневський Александер 48, Бугера Константин 48, Гамівка Павло 48, Вітошинський Максим 48, Тимкевич Александер 48, Цегелик Іван 48, Микулович Володимир 48, Полянський Николай 48, Полянський Константин 48.

Церкви: Синява 48, Сторожі вел. 48, Загутинь 48, Ялин 48, Грабівка 48, Юрівці 48, Прусик 48.

Угнівський деканат: Всч. ОО. Манастирський Юстин, Пап Володимир 24, Тис Прокіп 47, Омелянський Евген, Жук Юрій, Сиротинський Іван, Скоморович Пантал. Сиротинський Орест, Дигдалевич Михайло, Чехович Йосиф, Гробельський Бронислав, Пиріжок Михайло, Кошель Йосиф, Яців Антін, Ріпецький Мирослав 48, Артимишин Алексій 24.

Церкви: Піддубці 24, Хлівчани, Угнів, Бутини, Вербиця, Дворці, Домашів, Диниска, Карів, Корчів, Мостивел., Пристань, Річиця, Теглів, Ульгівок, Махнів.

Устрицький деканат: Всч. ОО. Паньківський Николай, Сприс Еразм 60, Жарський Михайло 12, Негребецький Юліян 60, Кордасевич Анатоль 60, Процько Павло 60, Попель Михайло 60, Милянч Николай 12, Олексин Ілія 12, Заболотький Теодор 60, Зубрицький Михайло, Ардан Володимир.

Яворівський деканат: Всч. ОО. Волошинський Василь 48, Волошин Николай 48, Телеп Михайло 48, Наклович Михайло 60, Лев Михайло 48.

Церкви: Прилбичі 48, Чолгині 48, Грушів 62.

Товариства: Апост. молитви Грушів 62.

Ярославський деканат: Всч. ОО. Хотинецький Кириян, Гоцький Бронислав, Калимон Григорій 24, Михаїла Андрій, Кліш Василь, Бачинський Йосиф 48, Крупа Юрій 48, Косоноцький Іван 48, Дорош Стефан 48, Брилинський Іван, Добрянський Николай 48, Ярош Іван 48, Рудавський Антін 48, Прокоп Іван, Конюшко Антін 48, Канда Григорій 60, Юрчак Петро 48, Дуб Володимир 48, Калимон Іван 48, Шуплат Юліян, Клофас Іван 24, Тарчанин Михаїл.

Церкви: Острів 48, Сіява 24, М'якиш Новий 24, Ярослав 24 Сурохів 24, Лежахів, Ришкова Воля, Ветлин, Висоцько, Кальників 24, Корениця, Лази 24, Ляпки довгі, Ніновичі 24, Хотинець, Дубровиця, Манастир, Молодич, Полкині, Вязівниця, Майдан Сін., Цетуля, Теплиці, Заліська Воля.

Товариства: Братство св. о. Николая Полкині 48, Бурса св. Онуфрія Ярослав 48, Братство тверезости М'якиш Новий 48, Апост. молитви Полкині 48, Братство тверезости Полкині 48, Братство св. Онуфрія Ярослав 48, Братство Матери Б. Ярослав 48.

Яслиський деканат: Всч. ОО. Стукач Павло 48, Шцилька Панталеймон 56, Колодій Семен 48, Фуглевич Михайло 48, Тесля Михайло 23, Мигаль Василь 62, Кульчицький Евген.

Церкви: Воля мигова 48.

Зіставлене: (звичайні члени).

1. Деянат:	2. Число членів:			3. Загальна кількість членів в Мн.
	а) священики;	б) дєркви;	в) товариства	
1 Балигородський	5	—	—	228
2 Белзький	10	19	5	1.290
3 Бірчанський	5	1	—	284
4 Біцький	7	3	—	296
5 Варяжський	2	3	—	216
6 Височанський	2	1	—	144
7 Горожанський	8	—	—	96
8 Добромильський	17	2	—	738
9 Дрогобицький	34	47	1	490
10 Дуклявський	3	3	—	144
11 Жовківський	3	2	1	115
12 Жукотинський	6	2	—	319
13 Затварницький	3	3	—	180
14 Канчуцький	6	—	—	232
15 Комарнянський	1	—	—	48
16 Короснянський	2	1	—	48
17 Куликівський	2	—	—	48
18 Лиський	10	—	—	419
19 Любачівський	9	5	1	364
20 Мокрянський	4	2	—	276
21 Мостиський	4	2	—	192
22 Мушинський	27	6	—	1.686
23 Нїжанківський	4	—	—	96
24 Олещицький	1	—	—	—
25 Ольховецький	2	1	1	72
26 Перемисько-мїський	12	—	1	48
27 " -замїський	23	1	—	204
28 Порохницький	2	—	—	96
29 Потелицький	13	5	1	312
30 Самбірський	13	—	—	620
31 Сокальський	3	2	—	192
32 Старосамбірський	7	4	—	216
33 Старосільський	4	3	2	144
34 Судово-Вишенський	15	3	1	932
35 Сяницький	16	7	—	1.056
36 Угнівський	16	16	—	167
37 Устрицький	12	—	—	396
38 Яворівський	5	3	1	472
39 Ярославський	22	24	7	1.188
40 Яслиський	7	1	—	333
Разом	347	170	22	14.397

III.

Товариство виявляє свою діяльність до сеї пори через фактичне введення в життя Секції II. (опіка над дітьми по захистах сиріт) і секції V. (секція самопомочи священиків), котрої Провідником іменований Крилошанин о. Др. Константин Богачевський.

Що до секції II-тої, то гадаємо, що Товариство зробило все можливе, а нераз більше чим мож було надіятися, бо зуміло протягом трьох воєнних літ на цілі секції придбати фонди, харчі, одяги і використати всі до розпорядимости стоячі жерела добродійности. Сталося се при активнім співділанню Всч. Отців та їх парохіян і ся обставина вказує, що при добрій волі обем діяльности Еп. Помочи може бути поширений та що подібно й агенди других секцій моглиби успішно розвиватися.

З природи річи слідувало, що в найблизшу чергу прийшло zorganizованне секції Vої с. е. секції самопомочи священиків, якої завданням є станова організація і правна охорона членів, посередництво у введнанню підмог, кредитів, заключуванню обезпечень, та будова санаторій. Станова організація єсть тепер постулятом дня. Всі стани вже поорганизовані і тим виявляють свою силу і наказують пошану для себе. Організація, яку предвиджує тов-о »Еп. Поміч« має на меті ще сильніше затіснити між нами звязь існуючу вже з титулу нашої сьвященничої приналежности.

Але введена в життя секція самопомочи і станова організація, потребує фондів. Устав тов-а в § 5. в.) предвиджує створення спеціяльних фондів на цілі поодиноких секцій. Як завязок такого фонду секцій V-ої, можна вважати жертви прислані від кількох членів в квоті 4.858 Mk. в чім 4.788 Mk. призначені на будову санаторій в Трускавци. На другі цілі секції остає 70 Mk. З цього видко, що секція Va входить в життя, не маючи до розпорядимости жадних фондів. **Мусимо проте створити фонд.** Самі членські вкладки не вистарчать, хочби до товариства приступили і всі ті, що приступити повинні, крім сього членські вкладки входять до оборотового фонду.

Користаючи з § 21. уставу **упрошує Президія Товариства Впр. Отців деканів, до прийаття чинностей відпоручників Виділу по деканатах і уповажнює їх до збирання жертв на цілі V. Секції.** Тут *res nostra agitur!* Треба нам

доконче організації, лучности, солідарности, станового представництва. Проте на перше місце у сім році висуньмо між собою поклик **складати жертви на цілі секції самопомочи і організації.**

IV.

Стан каси товариства представляєся так:

1. Корінний фонд	12.751 М 61 ф
2. Оборотовий фонд:	
а) членські вкл. і жертви	24.023 » 07 »
б) жертви на III. Секцію	112 » — »
в) жертви на V. »	4.858 » — »
3. Пресовий фонд VI. С.	5.291 » 46 »
4. Фонд підмоги церков VII. С.	41.619 » 75 »

Разом 88.655 М 89 ф.

В кінці пригадуєся постанови Товариства в § 21, що о скілько членом його є священник, має обовязок відслужити що року дві св. Літургії до св. Йосифа Обручн., а се одну за живих (на всяке прошенне), другу за умерпих членів і добродіїв товариства і їх родини—і що члени товариства мають поручене старатися о особливійше почитанне св. Йосифа Обручника.

Просимо Всеч. Отців о вирівнанне і сих духовних залеглостій. — Від Виділу Товариства »Епархіяльна Поміч.« Перемишль, в лютім 1921 р.

В и к а з

жертв на сирітський Захист в Перемишли, зложених підчас свят Роджества Христового в січні 1921 р. а надісланих ту до дня 10 марта 1921.

Дек. Мушинський 1000 Мк, Хирів 681, Диків 670, о. Жук Юрій 216, о. Скоморович Панько 216, Заяць Павло 140, Устрики долішні 1000, Нанова 300, Береги долішні 200, о. Господаревський 1000 М, о. Яремкевич з Вовчи 170, Марія Савчин учителька в Купятичах 50, Др. В. Левицький схолярх 300, Сілець (Мокрянь) 771, Беньова 200, Босько 190, Опака 70, Вірко 1127, Яксманичі 804, о. Хрущ 200, Пикуличі 2281, Негрибка 2000, Мацина 1520, Горохівці 500, Пралківці і Сливниця 932, Передільниця 810,

Лобізва 854, Полянчик 1032·77, Босько 100, Сторонна 500, Стрілки 1500, Гусне 700, Кречовичі 1000, Хлищі 205, Унятичі 200, Суха воля 1940·50, Шутків 1250, Білина 150, Циків 1510, Дроздовичі 1705, Стебник 1000, Батятичі (ч. к. 239) 491·50, Туринка 600, Брунари 550, Лелюхів 450, Новий Санч 400, Угнів 1150, Долини 354·50, Гвоздець 100, Дошниця 500, Любеля (Повіт. Коміт. ратун. свящ.) 1000, Любеля (Ур. пар.) 963, Кропильники 500, Грушів о. Андрейчик 500, Піддубці 2160, Корениця 657, Сінява 1000, Полнятичі 930, Ріпник 500, Лабова 600, Тилич 1000, Рава Руска 2900, Анна Моцяк з Стрільбич 100, Завадка 500, Хоробрів 1500, Постолів 940, Вислок долишн. 473, Солинка 300, Теплиці 1100, Балитород 1650, Шляхтова 200, Мочари 500; Честині 1327, Брацтво церк. Тиряви 300, Комарно 3068, Лужок дол. 1000, Уйковичі 1000, Дрогоїв 727, Розсохи 500, Годині 100, Заміхів 442, Міжинець 2991·50, Германовичі 2000, Сурохів 900, Колоденце 712, Віжомля 1400, Ліски 800, Стефкова 260; Войткова 760, Крива 914, Пяткова 823, Конюшки корол. 1130, Тарнава нижня 200, Улюч 1000, Болехівці 1000, Бандрів 155, Телешниця сян. 450, Волчухи 745, Завишень 1000, Смолин 1250, Цівків 405, Желдець 917·50, Криниця дроз. 102, Мохначка і Злоцке 1000, Поворозник Войткова 1000, Монастирець 1600, Ляшки муров. 800, Старява 800, Болозва 1000, Речичани 1100, Бонарівка 1000, Висоцко 200, Блич горішн. 240, Дзвиняч 1109, Ільник 230, Смереків 2500, Близянка 350, Опарівка 660, Матієва 200, Беско 1000, Дубно 1816, Загоचेво 1000, Смільний 1600, Воцанці 1500, Краковець 1200, Явірки 440, Лосе 2190, Жциня 500, Бориня 1016, Волчищовичі 500, Ростока велика 385, Павлокома 1000, Рибник 600, Майдан сіняв. 746, Ванівка 344, Чорноріки 900, Середниця 650, Ракова (Брацтво церк.) 360, Дністрик дуб. 205, Терло 1474, Люблинець 3004, о. Мороз від о. Федевича 240, Нагачів 750, Токарня 50, Бірча 700, Арламівська Воля 611, Дорожів 1189·50, Міжинець 500, Мишлятичі 353·50, Барич 1213·50, Довгомостиска 350, Лази 300, Олешичі 1200, Іван Помайда з Праковець 50, Стефан Колодій 40, Бель Кость (Тернівці) 20, Іскань 1000, Яксманичі 400, Ліпе 1000, Заміхів 304, Радичині 1000, Журавці 600, Рихвальд 1000, Лімна 1352, Стара Сіль 1329, Гаї 154, Турочки 400, Вороблячин 2000, Цеперів 1034, Куликів 820, Лучиці 1270, Себечів 2000.

Розбір округлий 600, Десятир 1825, Бобятин 642, о. Гу-
 мецький (з Війська збірка в церквах) 7308, Лішава горішня
 220, Добра сінявська 1435, Ульвівок 2140, Корчів 1384,
 Добрачин 120, Вільшаниця Ком. цер. 170, Балічі 300,
 Шоломниці 700, Михалевиці 470, Вислок горішн. 1000,
 Піддубці 1100, Лімна 184, Топільниця 800, Карликів 530,
 Лінина мала 151, Кліцко Чоловиці 482. Вілька Кунинь.
 2500, Вірхомля 540, Нове село 2000, Явірник о. Крупа
 545, Красна 637, Тисовиця 184, Чуків 530, Зіболки 352,
 Чайковичі 1610, Подільці 450, Мігова 1543, Макова 400,
 Жовтанці 1000, Торки (перемискі) 380, З ріжних парохій
 31.963, Дек. Жукотинський 773, ОО. Василяне Перемишль
 1570, Лубна, Глудно, Селиска 3.495, Турка 3.000, Дек.
 Вирижский 4069'50, Мервичі 1.000, Вільки мазов. 1120,
 Піски 1000, Мости великі 1500, Радруж 1000, Порохник
 350, Гориневць 750, Тучани 1200, Лежайськ 1577, Лежайськ-
 Читальня 2500, Беньова 1600, Залокоть 646, Горуцко 400,
 Волосянка 365, Журавиця 1070, Орове 1500, Тарнава
 гірна 750, Якубова Воля 100, Улично 1000, Зиндранова
 600, Воля нижна 114, Гійче 150, Руда монаст. 600, Го-
 рожанна велика 1200, Каменка старе село 500, Кобиль-
 ниця рус. 800, Лівча 1000, Яжів старий і Ольшаниця 1044,
 Татаринів 200, Наконечне 735, Пискоровичі 1000, По-
 лонна 660, Потелич 3000, Брусно 533, Нове село 275,
 Деревня 510, Курилівка 1000, Сенкова Воля 800, Кавско
 150, Любича 2000, Ганчова 590, Рожджалів 700, Угерці
 (Ліск) 700, Крупень 600, Страшевиці 300, Бігтя 150,
 Дворці 2300, Сенькова Воля 1000, Рогізно явор. 800,
 Броня ля 1350, Коросно 500, Лінина велика 200, Мако-
 висько 550, Цеклинська Воля 363, Комарно 968, Мацько-
 вичі 360, Регетів 500, Береги (Самб.) 600, Сприння 308,
 Зубків 2.000, Завадів 1900, Корчмин 1045, Волошинова
 330, Крехів (Монаст. ОО. Васил.) 2.000, Коровиця 683,
 Монастир 750, Райтаревичі 600, Кропивник новий 3300,
 Ялин 1261, Ветлин (яросл.) 567, Гориці 500, Верхрата 546,
 Боянець 913, Татаринів 120, Березець 520, Усте руське
 610, Гладичів 371, Смерековець 244, Летня 250, Терка
 350, Снітниця 549, Дняиска 625, Сянік 2940, Новосіліці ад
 Сянік 500, Волче 100, Глинсько і Крехів 1150, Гнилиці
 425, Дубрівка 3500, Осердів 2000, Жужель 3600, Ременів
 3500, Біла 1032, Вербиця 1245'50, Бігалі 313, Дубно 3050,
 Підбуж 1500, Пили 400, Вороблик 1250, Тирява сільна 500,

Судова Вишня 900, Заліска Воля 1736, Тинів 450, Нове місто 1072, Кривча 1200, Макунів 500, Грушатичі 400, Царинське і Береги 429'50, Кобильниця Волоська 377, Реклинець 1220, Липовець 300, Лютовиска 1200, Розсохи 900, Дорожів 500, Др. Кочиркевич 500, Сосниця 1000, Поздзяч 1185'20, Нанова 500, Милик і Андреївка 1000, о. Жук Юрій 216, о. Скоморович 210, о. Гробельський Брон. 140, Клоковичі 2500, Повхова ад Руське село 500, Лопінка 370, Чертеж 500, Кобло 1000, Ричигів 740, Пелня 1670, Ляшки завязані 700, Мхава 350, Озимина ад Дубляни 863, Кінське 400, Будинин 1150, П'лазів 517, Жегестів 500, Маластів 1000, Смільник Яслис. 210, Сулимів 235, Криве ад Тісна 200, Телешниця Сянна 200, Яворів (місто) 2219, Улицько 889, Криниця 1332, Поляни Суров. 200, Королик Волос. 549, Княжиціль 360, Іздебки 2500, Святе 400, Гільче 3.000, Викоти 100, Урож 1150, Спасів 840, Висова 500, Медичичі 845'50, Прислоп 200, Полжині 1600, Дахнів 785, Ульгівок 400, Дахнів 800, Крамарівка 150, Тенетиска 500, Мокротин 1424, Яблінка вижня 200, Волче горішн. 400, Стронятин 1000, Звертів 1000, Чирна 325, Черхава 500, Сулимів 400, Загіре 935, Ярослав 2000, Молодич 1000, Цетуля 1500, Коханівка 1500, Коропуж 300, Малковичі 500, Смерековець 300, Трещча 500, Тудорковичі 700, Верхратич 270, Гарнава вижня 200, Дубляни 557, Синява 500, Лужок горішн. 2000, Вапівці 245, Бонарівка 400, Лімна ад Турка 189, Коровники 1783, Вишатичі 1100, Нова весь через Дек. Муш. 500, Бистриця 250, Довжнів 2000, Скопів 472, Бориня 4960, Лопушанка 800, Букова 700, Скородне 350, Пулави 439, Стара сіль 514, Лобізва 300, Хідновичі 3000, Ракова 100, Купновичі 1000, Цьвіржа 560, Стібно 2474, Сокаль 850, о. Тесля з Віслока 100, Скородне 300, Пискоровичі 100, Скварява (н. 1098, Скварява ст. 1303) = 2401, Мисцова 200, Гошів 329, Туре 505, Улазів 2500, Свидник 770, Бірчанський дек. 1678, Артасів 398, Двістрик гол. 512, Тростянець 1000, Яблінка 268, Кукизів 1157'50, Добра шляхоцька 1015, Боратин (Яроsl.) 1640, Торки і Бишів (430+397'50) 807'50, Устянова 830, збірка в катедрі Пеміш. 4875. Ляшки довгі 1500, Читальня Просвіти Хирів 500, Ф. Марущак 100, Самбір 2737'50, Товариство парубоцьке Сілець 740, Вільче 1167, Перекопане 670'50 Колбаєвичі 470, Підгайчики 250, о. В. Сушко 50, Жовква 2000,

Устіянова (Йордан) 222, Д. Козак, Шегині 700, Вільче 367, Ліско 1145, Ванькова 1800, о. В. Мисик 200, Лищовате 500, Хотинець 2000, Хиринка 700, Устрики дол. 2000, Лодина 500, о. В. Кончило 1000, Читаль. Просьв. на Вільчу 500, Валява 820, Висоцко вижне 1100, Читальня Просвіти в Ляшках 500, Гординя 1000, п. Любовичева 200, п. Гербергер 25, Хор в Медиці 925, Х. У. через о. Др. Богачевського 100, о. Фенич 976, Буців 655, Х. У. 100, о. Гірняк 1000, о. Др. В. Пинло 500, о. Др. Лакота 200, Головач 100, Х. У. 1000, Бонарівка 300, Завадка коло Турки 500, Брусно 80, Яжів новий 1000, Тирява волоска 1234, Ольшаник 900, Бутини 196, о. Федевич з Турки з забави амер. кухні 2500, Кропивник старий 700, Жапалів 600, Березка 200, Туринка 3233, Пулави 27, Щавне 388.

Іменем нещасних сиріток, складає Еписк. Ординаріят ще раз найщирішу подяку всім великодушним Жертводавцям, як також з окрема всім тим Отцям, що їх заходами складку переведено. Нехай Божественний Спаситель винагородить стократно кождий сотик та поблагословить всім небесним своїм добром за подану милостинню, при помочи котрої заряди захистів мали спромогу сплатити часть довгів, поробити що найважніші закупи в харчах і опалі, та на якийсь час усунути журбу про насущний хліб, про теплу хату для сиріт і в сей спссіб запобічи нужді наших дітей.

Зближають ся тепер наші ВЕЛИКОДНІ СВЯТА.

Хто обізнавий ближше з нашими умовинами, в яких приходиться нам вести діло сиріт, знає, що датки зібрані в часі празника Різдва Христового обернені майже виключно на біжучі видатки. Днесь, коли найскромніше прохарчованне і захищенне одної дитини коштує місячно пересічно більше як 1.000 мар., коли товариство наше потребує місячно найменче 300.000 мар., датки з дієцезії хочби як обильні є поміцію лишень на біжучі потреби.

Тому подібно як минушого року, Еписк. Ординаріят звертаєсь дальше до Всеч. Духовенства і всіх дорогих вірних з просьбою не опускаєти нас і цього року підчас Великодних Свят.

При тім пригадується, що минушого року піддано гадку закладання в сій цілі окремих парохіяльних комі-

тетів. Де це переведено, там крім обильних жертв був ще до приотовання вірадний факт розбудження організації до цього християнського діла милосердя.

Поручаючи отже ще раз цю для нас важну справу Всеч. Духовенству і вірним, надіємося по ній великих успіхів не лишень для наших сиріт, але і для поодиноких душ.

Еписк. Ординаріат просить Всеч. ОО. Душпастирів відчитати сю подяку вірним в церкві найближшої неділі.

Ч. 260/орд. Додатково до конкурсу на опорожнені парохії декан. Потелицького з покликом на Ч. 233/орд. (Епархіяльні Відомости Ч. II. з 5. цвітня 1921 сторона 40. виставляється на конкурс з речинцем до 31. мая 1921 опорожнена парохія **Любича Князі** під умовами як висше.

З Консисторії гр. обр.

Перемишль дня 13. цвітня 1921.

† Йосафат, Епископ.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Рік 1921.

Видано дня 2. вересня.

Ч. III.

Ч. 414-Орд. — Новий поділ Епархії на 53 деканати.

Еписк. Ординаріят подає отсим до відома Всеч. Духовенства новий поділ Епархії на деканати, який обов'язує від дня сего оголошення. Епархія ділиться на отсі деканати:

1. **Балигородський:** Балигород, Березка, Волковия, Горянка, Гочев, Жерниця, Загочеве, Мхава, Рябе, Полянчик і Кальниця (з Ольховецького дек.).

2. **Тіснянський:** Ветлина, Криве ad Тісна, Лопінка, Смерек, Терка, Тісна, Яблінки, Яворець.

3. **Белзьський:** Белз, Боратин, Будинин, Ванів, Жабче, Жужель, Кристиношіль, Куличків, Осердів, Себечів, Шмитків.

4. **Бірчанський:** Березка, Бірча, Добра шляхоцька, Іскань, Ляпа, Пяткова, Явірник руський, Лішава (з дек. Ліського), і з дек. Добромильського: Войткова, Грозьова, Лімна і Тростянець.

5. **Динівський:** Бахір, Глудно, Іздебки, Кінське, Лубна, Павлокома, Сельска, Улюч, Яблониця руська.

6. деканат «Біцкий» переімяє назву на „Горлицький“.

7. деканат **Варяжський** остає без зміни.

8. **Височанський:** Багновате, Бориня, Ботелка вижна, Бітля, Висоцке вижне і нижне, Гнила, Гусне, Завадка, Комарники, Красне, Кривка, Либохора, Росохач, Яблонів.

9. **Турчанський:** Беньова, Ільник, Лосинець, Присліп, Турка, Турочки, Шумяч, Яблінка вижна і нижна (з дек. Височанського) Розлуч, (з дек. Жукотинського), Дзвиняч, Шандровець, Тарнава (з дек. Затварницького), Явора, Ясениця і Волосянка (з дек. Старосамбірського).

10. дек. Горожанський змінє назву на **Комарнянський**

і до його 13 парохій долучуються з давного дек. Комарнянського: Березець, Комарно і Конюшки корол.

11. **Добромильський:** Гійско, Добромиль, Квасенина, Княжипіль, Макова, Мігова, Новемісто, Папортно, Передільниця, Посада риботицька, Риботичі, Тарнава, Трійця.

12. **Дрогобицький:** Болохівці, Вацовичі, Гаї, Далява, Дрогобич, Лішня, Медвежа, Михалевичі, Унятичі — і з декан. Мокрянського: Брониця, Лужок долішний, Нагувичі, Якубова воля і Ясениця сільна.

13. **Бориславський:** Борислав, Губичі Доброгостів, Довге, Кропивник новий, Модрич, Орове, Попелі, Рибник, Стебник, Східниця, Трускавець, Тустановичі, Улично.

14. **Мединицький:** Більче, Вороблевичі, Горубцько, Добрівляни, Кавськo, Криниця, Летня, Мединичі, Ролів, Ріпчичі і з дек. Мокрянського: Грушів, Літина, Тинів.

15. **Дуклянський:** до сего деканату прилучується еще: Святкова з дек. Біцького.

16. **Жовківський:** Глинськo, Добрусин, Желдець, Жовква, Замочок, Крехів, Кунин, Кунинська воля, Мацощин, Мервичі, Мокротин, Пили, Скварява, Смереків і Туринка.

17. **Жукотинський** остає той сам — лише без парохії Розлуч.

18. Затварницький змінє назву на **«Лютовиський»** і тратить 3 парохії: Дзвиняч, Тарнава і Шандровець прилучені до дек. Турчанського.

19. Канчуцький змінє назву на **«Лежайський»** і тратить парохію: Гориці прилучену до дек. Сінявського.

20. **Короснянський:** остає без зміни.

21. Комарнянський змінє назву на **«Рудецький»** і зменшає о парохії Конюшки кор. Березець і Комарно які переходять до нового дек. Комарнянського і Хлиплі, які приходять до дек. Мостиського.

22. **Куликівський** остає без зміни.

23. **Ліський:** Бібрка, Ванькова, Завадка, Креців, Ліщовате, Ліско, Монастирець, Постолів, Середниця, Тирява волоська, Угерці мінер. і з дек. Ольховецького: Лукове, Середне вел. Тарнава гірна і Чашин.

24. **Любачівський:** Башня, Бігалі, Коровиця, Липовець, Любачів, Сінявка, Щутків, і з дек. Олещицького: Воля олещицька, Диків, Жапалів, Милків, Олещиці, Старе село, Суха воля.

25. Чесанівський: Брусно, Горинець, Жуків, Лівча, Люблинець, Нове село, Плазів, Подемщина — з дек. Олещицького: Улазів, Дахнів і Цівків, а з дек. Потелицького: Белзець і Крупець.

26. Немирівський: Вороблячин, Немирів, Радруж, Смолин, Щирець (з дек. Любачівського), Біла, Магерів, Руда лісна і Улицко (з дек. Потелицького), а з дек. Яворівського: Вербяни, Завадів, і Тростянець.

27. дек. Мокрянський змінє назву на **»Лучанський«**: Білина, Биків, Волоща, Городище, Дорожів, Дубляни, Лука, Мокряни, Пруси, Ступниця, Сілець, Татари і з дек. Самбірського: Гординя.

28. Мостиський: Арламівська воля, Боляновичі, Годині, Гусаків, Крукеничі, Ляшки, Малнів, Мостиска, Мишлятичі, Пакість, Радичі, Райтаревичі, Соколя, Чернява і Хлиплі (з дек. Комарнянського).

29. Мушинський: Войкова, Вірхомля, Жегестів, Злотське, Криниця, Лабова, Лелюхів, Матієва, Милик, Мохначка, Нова весь, Поворозник, Ростока, Тилич, Шляхтова і Явірки.

30. Грибівський: Баниця, Берест, Білцарева, Брунари, Ізби, Кам'яна, Королева, Снітниця, Фльоринка, Чирна.

31. Нижанківський: тратить Ольшани, Сливницю і Тисову, що переходять до дек. Перемиського а зискує: Радохінці з дек. Мостиського.

32. Перемиський: Перемишль, Вапівці, Коритники, Острів, Пралківці — з дек. Нижанківського: Ольшани, Сливниця, Тисова, а з дек. Перемисько-Загор.: Негрибка і Жоровники.

33. Радимнянський: Болестрашичі, Валява, Вишатиці, Дрогоїв, Журавиця, Малковичі, Мацьковичі, Радимно, Святе, Сосниця, Уйковичі (з дек. перем. загород.), Заміхів з дек. Порохницького і з дек. Ярославського: Острів, Новичі і Заліська воля.

34. Медицький: Барич, Буців, Вірко, Медика, Позд'яч, Стібно, Торки, Хідновичі, Яксманичі (з дек. перем. загорол.), — і Баличі, Биків, Новосільці і Старява з дек. Мостиського.

35. Порохницький: Бахів, Крамарівка, Кривча, Порохник, Розбір, Скопів, Хиринка і з дек. Бірчанського: Дубецько, Руське село.

36. деканат Потелицький змінє назву на **»Равський«**:

Верхрата, Вільки, Гійче, Голе, Гребенне, Деятир, чотири Камінки, Любича, Потелич, Рава, Руда монастирська і Тенетиска.

37. **Самбірський** тратить: Гординю прилучену до дек. Лучанського а зискує Викоти з дек. Старосільського.

38. **Сокальський** побільшуєся о Завишень і Добрачин з дек. Белзьського.

39. **Старосамбірський**: Білеч горішній і долішний, Волошинова, Лаврів, Лінина велика і мала, Лопушанка, Лужок, Потік, Старий Самбір, Страшевичі, Стрілки, Стрілбичі, Сушиця рикова, Тершів і Топільниця.

40. **Підбужський**: Бистриця, Головско, Залокоть, Звір, Ісаї, Ластівки, Свидник, Смільна, Сприня, Сторонна Туре, Ясінка м'ясова (з дек. старосамб.), Опака, Підбуж, Урож, (з дек. Мокрянського) і Кропивник старий з дек. Дрогобицького.

41. деканат **Старосольський** тратить Викоти.

42. **Судово-вишенський** тратить до дек. Яворівського: Молошковичі, Мужиловичі, і Тучапи — а зискує: Цв'іржу з дек. Мостиського.

43. **Сяніцький**: Межибрід, Одрехова, Прусик, Сторожі, Сянік, Треща, Чертеж, Юрівці, Ялин, Гломча (з дек. Бірчанського) Тирява сільна (з дек. Ліського) і Загіре, Залуж, Ольхівці (з дек. Ольховецького).

44. **Буківський**: Морохів, Сенькова воля, Токарня, Новосільці, Пелня, — з дек. Сяніцького: Волиця і Карликів; з дек. Ольховецького: Полонна; з дек. Яслиського: Вислок вижний і нижний, Пулави.

45. **Угнівський**: зискує: Корчмин з дек. Белзьського і Журавці з дек. Потелицького — а тратить: Дворці, Мости великі, Бутини і Пристань до деканата Велико-Мостенського.

46. **Устрицький**: долучаєся: Стефкова — проче без зиїни.

47. **Яворівський**: Брухналь, Залуж, Наконечне, Вільшаниця, Порудно, Прилбичі, Рогізно, Селиска, Скло, Чернилява, Яворів, Яворівське мале передмісте, Яжів новий і старий — і з дек. Судово-вишенського: Молошковичі, Мужиловичі, Тучапи.

48. **Краковецкий**: Бунів, Гнійниці, Грушів, Дрогомишль, Змиєвиска, Коханівка, Краковець, Любині, Млини, Нагачів (з дек. Яворівського), Кобильниця волоська і руська (з дек. Любачівського), Серни і Малнівська воля (з дек. Мостись-

кого), Кальників і Хотинець (з дек. Ярославського).

49. **Ярославський**: Ветлин, Висоцко, Вязівниця, Корениця, Ляшки, Маковиско, Мякиш, Лази, Ришкова воля, Сурохів, Полкині, Ярослав, Цетуля та Боратин і Полнятичі (з дек. Порохницького).

50. **Сінявський**: Добра, Дубровиця, Лежахів, Майдан, Манастир, Молодич, Пискоровичі, Сінява, Теплиці (з дек. Яросл.) і Гориці (з дек. Канчуцького).

51. деканат Яслиський змінює назву і ділиться на: »**Лупківський**«: Воля Мігова, Команча, Лупків, Манів, Прелуки, Радошиці, Смільник, Солинка, Туринсько, Щавне, Явірник.

52. **Риманівський**: Дальова, Дошно, Завадка, Королік, Липовець, Поляни, Тарнавка, Воля нижня, Ясель, Суравиця, — з дек. Сяніцького: Босько, Вороблик, Сінява, Яблониця польська.

53. **Велико-мостенський**: Реклинець, Сілець (з дек. Белзкого); Батятичі, Боянець, Деревня і Любеля (з дек. Жовківського), Дворці, Мости вел. Бугини і Пристань (з дек. Угнівського).

Увага: деканати: Варяжський, Короснянський і Куликівський остають без зміни, деканати: **Олешицький і Ольховецький** перестають існувати а приходить 15 нових, так що всіх деканатів буде 53.

Ч. 415/Орд. — В ново утворених деканатах іменовані деканами Всеч. ОО:

1. М. Устіяновський парох в Смереці в тіснянськiм.
2. Й. Жарський парох в Глудні в динівськiм.
3. О. Менцінський парох в Маластові в горлицькiм.
4. В. Венгринович парох в Тарнаві в турчанськiм.
5. Сапрун парох в Колодрубач в комарнянськiм.
6. П. Мекелита парох в Стебнику в бориславськiм.
7. Ф. Згорлякевич парох в Хревті в лютовиськiм.
8. Й. Камінський парох в Залісію в лежайськiм.
9. Впр. о. А. Ковальський парох в Новосілках в рудецькiм.
10. » » С. Метелля парох в Люблінці в чесанівськiм.
11. » » О. Гриневецький парох в Смолині в немирівськiм.
12. В. Курилло парох в Фльоринці в грибівськiм.
13. Всесв. і Впр. о. Др. К. Богачевський крилошанин в Перемишлі в перемиськiм.
14. А. Борисевич парох в Дрогові в радимнянськiм.

15. В. Гойдиш парох в Деятирі в равськiм.
16. А. Миколаевнч парох в Підбужи в підбужськiм.
17. В. Заяць парох в Полонній в буківськiм.
18. М. Гробельський парох в Щавнім в лунківськiм.

Завідателями деканатів іменовані Всеч. ОО:

1. Н. Полянський парох в Березці: бірчанського.
2. Й. Шевчик парох в Болохівцях: дрогобицького.
3. Л. Стеців парох в Літині: мединицького.
4. В. Лапчак парох в Сухій воли: любачівського.
5. К. Король парох в Луці: лучанського.
6. Й. Каранович парох в Яксманичах: медичького.
7. Д. Котис парох в Гнійницях: краковецького.
8. Й. Прокоп парох в Добрій: сінявського.
9. М. Фуглевич парох в Королику: риманівського.
10. М. Гірняк парох в Великих мостах: велико-мостенського.

Звільнення з титулом »вислужених деканів« получили:

1. Впр. о. К. Федорович: дрогобицького.
2. А. Шведзіцький: олешицького.

Кождий з Всеч. ОО. деканів згл. завідателів деканатів є в своїм деканаті І-им шкільним Ординаріятським Комісарем для візитації шкіл в деканаті, а містодекан, зглядно визначений до цього священик шкільним Комісарем Ним.

Ч. 425/Орд. — Зарядження богослужень в честь св. Йосифа в місяці жовтні.

З покликком на розпорядження з 31. січня 1921 (Еп. Відом. Ч. І. 1921) в справі особенного почитання св. Йосифа і святкування Його памяти осiбними богослуженнями з нагоди пятьдесятолітньої ювілейної річниці проголошення Його покровителем католицької Церкви, пригадуєся Всч. духовенству, що цілий місяць жовтень цього року належить присвятити почитанню св. Йосифа, подібно як присвячуємо місяць май почитанню Пр. Діви Марії, а місяць червень почитанню Пр. Серця Ісуса.

З цієї причини заохотять Вс. Отці своїх вірних до цього особенного почитання св. Йосифа в місяці жовтні і заповідать наперед ось такі бегослуженя:

1. Кождого дня місяця жовтня відправлять Всч. Отці

вечером молебн в честь св. Йосифа о скілько можливе — з 10 хвилиною наукою беручи за предмет одну чесноту св. Йосифа (пр. віра, чистота, терпеливість, трудолюбивість, покора, лагідність, повздержність, постійність в добрім, підчинення своєї волі під Божу волю і др.)

2. В четвер, п'ятицю суботу перед другою неділею місяця жовтня це є перед 18-ою неділею по Сош. св. Духа (23. жовтн. н. ст.) відправлять Всч. Отці вечером такий самий молебен почім виголосять науку і відправлять суплікацію. Предметами цих трех наук має бути св. Йосиф як голова св. Родини з Назарету та опікун родинного життя. Беручи під розвагу цю сумну обставину що родинне життя та святість подружа яке є підставою людської суспільности та здорового правдиво морального народного виховання в часі війни багато потерпіли, вкажуть Всч. Отці св. Родину як взорець для родин своїх вірних, піднесуть подружі чесноти вірности, згоди, взаємної виrozumілости, якими відзначався св. Йосиф, та вкажуть на важкий обовязок родичів доброго виховування дітей, особливо серед нинішнього зіпсуття.

У всі згадані три дні, особливо в суботу будуть слухати Всч. Отці сповіди вірних.

3. В другу неділю місяця жовтня с. є. в 18 неділю по Сош. св. Духа (23. жовтня н. ст.) відправлять Всч. Отці торжественну Службу Божу з виставленням Найсв. Тайн. і виголосять проповідь о св. Йосифі як опікуні цілої католицької церкви, та Його могучім заступництві перед Богом навязуючи до зарядженої св. Отцем п'ядесятої ювілейної річниці проголошення цего покровительства. По Службі Божій належить відправити суплікацію. Перед благословенням Найсв. Тайнами відчитають на голос акт віддання під покров св. Йосифа як наступає: »Св. Йосифе, Обручнице Пречистої Діви, покровителю християнських родин і опікуне цілої католицької Церкви! Отсе ми перед лицем Бога в Тройці Єдиного, перец лицем Пречистої Діви Марії, перед всіми хорами св. Ангелів Божих і ликами всіх Святих хоч негідні цюї ласки, вибираємо собі Тебе за нашого Опікуна і Покровителя і віддаємо під Твій могучий Покров наше тіло і душу, наш розум і волю і благаємо Тебе усильно, випроси нам у Господа ласку праведного життя і витривання в добрім аж до смерті. Як голова св. Родини з Назарету возьми під опіку всі наші поодинокі родини отсеї парохії і веди

Іх через Марію до жерела всякої святости до Ісуса. Обнови Іх і перетвори по Твоім великим чеснотам. Прийми нас всіх до Твоєї школи чеснот, нехай, надія небесних дібр стане для нас потіхою у гірких хвилях та злиднях пего тяжкого теперішнього дочасного життя. А ми, наш Опікуне і Покровителю, прирікаємо Тобі, що скільки це можливе в наших слабих силах будемо в нашому дальшому життю беречися гріха і Тебе наслідували в Твоїх великих чеснотах. Упроси нам тільки у Спасителя благословення цієї нашої посвати, а за Твоім могутим заступництвом станемо гідні вічної слави в небі. Амінь.»

В сей день всі, що по добре відбутій сповіди приступлять до св. Причастя доступлять совершенного відпусту. Ізза цього Всч. Отці подадуть вірним намерід це до відома.

Ч, 416/Орд. — Оплата на духовний семинар. — Як в минушім році так тимбільше і в наступнім шкільнім році державна передвоєнна дотація ніяк не вистарчить на удержання духовного семинара. Попри видатки на удержання питомців та ремуерацію професорів в зближаючімся шкільнім році лишаются еще до покриття немалі задовження з причини реставрації знищеного нового будинку духовного семинара, а крім цього нові видатки на єї покінчення та справлення хочби найпримітивнішого внутрішнього урядження, що дійдуть до квоти 3,000.000 Мкп. З цієї причини Еп. Ординаріат мусить користати з приналежного йому церковного права, так як се зроблено вже в других дієцезіях і накладає на Всч. Духовенство та церкви в сім році таку оплату:

1.) Парохи мають: платити від одного морга поля, огороду луки або ліса по 15 Мкп. річно, а завдателі і сотрудники які уживають поле, по 10 Мкп.

2.) Церкви матерні мають зложити річно 300—600 Мк, а дочерні церкви 150—300 Мк відповідно до їх заможности.

3.) Кождий деканат має зложити 4—5 кірців зерна (пшениці, жита, ячмню, гречки або вівса) відповідно до околиці в якій деканат положений і до уроджайности землі в деканаті.

4.) В день Возвидження Чесного Креста, св. Отця Николая (19/XII) і Благовіщення відправлять Всч. Отці акафист із попередними заповідженнями.

б.) Сталі Всч. О. Катехити зложать 1% побираної платні.

Грошеву оплату від ґрунту можна складати в двох ратах: половину до 15. жовтня, а другу половину до 31. січня 1922; збіжжє належить зложити найдалше до кінця падолиста с. р.

Всч. О. декани поручать справу відбору повисших датків Всч. О. Містодеканам або евентуально иньшому прибраному О. Кондеканальному і предложать докладний звіт Еп. Консисто́рії.

Зменшене датку може наступити на прошення тільки за порішенням Еп. Консисто́рії.

Ч. 417/Орд. — Приняття кандидатів до духовного семинара. — Кандидати духовного стану Перемиської дієцезії мають внести прошення до Еп. Ординаріяту о приняття до духовного семинара найдалше до 20. вересня с. р. •

До прошення належить залучити:

1. свідоцтво уродин і хрещення;
2. свідоцтво зрілости і гімназійні свідоцтва;
3. свідоцтво моральности затверджене парохіяльним або деканальним урядом;
4. свідоцтво лікарське;
5. заяву чи і о скілько можуть оплачувати удержання в семинари.

Питомці II. III. і IV. р. мають рівнож внести подавня о дальше приняття в висше згаданім речинци. Близні зарядження та початок шкільного року подасться до відома в часописях.

Ч. 418/Орд. — Речинець іспиту і свячень укінчених богословів. — Богословів, що покінчили богословські студії і бажають приступити в найблизшім речинци до свячень, взиваєся, щоби дня 16. вересня 1921 явилися до іспиту з богословських предметів.

Кандидати, що зложать сей іспит, будуть при іспиті повідомлені про речинець свячень.

Прошене о уділене Тайни Священства належить предложити тут найдалше до дня 15. вересня 1921 через дотичний Уряд парохіяльний, який по гадці тугешного розпорядку Ч. 3259 з р. 1920 (Епарх. Відомости з 1920 р. ч. IV. ст.

37) в Зех непосредно по собі наступаючих недіях згл. святах оголосить зібраному в церкві народови про намір кандидата приступити до свячень і поручить його молитвам вірних.

Ч. 419/Орд. — В справі іспиту для священиків в перших Зох роках їх душпастирської праці. — Повідомляється Всч. ОО. Духовних, що по гадці кан. 130 нового кодексу канонічного права почавши від слідуочого року будуть рікрічно рівночасно з іспитом конкурсним відбуватися іспити з поодиноких богословських предметів для священиків в перших Зох роках їх священства, і для тих, що не склали ще ні разу конкурсового іспиту. Предметом першого такого іспиту, який відбудеться з весною, а котрого речинець оголосився пізнійше, буде богослове моральне, в цілім своїм об'ємі, а іменно о засадах богословя морального, о заповідях і о св. Тайнах. До сего іспиту зголошаться всі ті, що прийняли св. Тайну Священства в р. 1919 і 1920.

Ч. 3914. — Відомости про пропавших на війні і о метриках смерти жовнярів померших в часі світової війни.

З покликом на розпоряджене з д. 21. лютого 1921 ч. 118/Орл. гляди Епар. Від. ч. I. стр. 25 подаєсь до відома Всч. Урядів парох., що після донесеня Міністерства справ внутрішних з 9/6 1921 ч. А. Е. 869 по метрици смерти жовнярів бувшої австро-угор. армії не треба удаватися як давнійше до Відня, але до Червоного Креста (Секція вивідна) в Варшаві ул. Нови Свят 72.

Ч. 3740. — (Нові приписи що до належитостей від легатів і побожних даровизн.) Після інформацій засягнених в Дирекції скарбу у Львові Еписк. Консисторія подає до відома, що на основі нових законів

1) легати і побожні даровизни на фундації, котрих чиста вартість не переходить квоти 5000 мк. а то без згляду на предмет (движимість чи недвижимости) суть вільні від оплати правної належитости.

2) спадщини і даровизни о чистій вартості понад 5.000 мк. підлягають належитости відповідно до висоти чистої вартости предмету а то так, що квота 5,000 є вільна від всякої належитости, а від надвижки належить уплатити

10—60%, сорозмірно до висоти надвижки (понад 20,000.000 — 60%).

3) Документи даровизн зглядно акти фондацийні суть вільні від стемпля.

4) Сі нові приписи ввійшли в житте з днем 7 липня 1920, однак при легатах мають бути примінені тоді, коли смерть зайшла не вчаснійше як в часі від 1 січня 1916 до 21 червня 1920 а власти скарбової що до належитости правної рішеня ще не видали.

Ч. 4394. — В справі Служб Божих принятих до відправи від Преосв. Єпископа. Священиків, що в часі сегорічних деканальних зборів прийняли на себе обовязок відправи Служб Божих яких стипендії відступлено на потреби дух. семинара в Перемишлі, проситьсяся отсим, щоби як найскорше надіслали тут дотичні викази.

При тім Єпископ Ординарій дякує ще раз всім Всеч. ОО. за поміч, якою в сей спосіб прийшли семинареви.

Ч. 427/орд. — В справі о. Івана Ігнатія Погорецького б. монаха Чина св. Вас. В. — Omnibus Dioeceseos nostrae ecclesiarum Rectoribus aliisque sacerdotibus quorum interest aut interesse poterit hisce notificamus, sacerdotem Ioannem Ignatium Pohoreckyj, qua dimissum Religiosum Ordinis, S. Basilii Magni suspensum esse, proinde nec ad Altare neque ad ullas sacras functiones, nec ad praedicationem verbi Divini admittendum, donec a S. Sede Apostolica dispensationem obtinere meruerit. — Дано в Перемишлі 23. серпня 1921.

Ч. 3439. — В справі емеритів вдів і сирит по гр. кат. священиках. — Намісництво повідомляє, що на підставі закона з 17. марта 1921 Взд, Ч. 31 поз. 179. видало рівночасно поручене до всіх урядів податкових і тутешної ліквідатури щоби почавши від 1 січня 1921 виплачувала зглядно ліквідувала Отцям емеритам, як також вдовам по консисторияльних урядниках, опісля вдовам і сиротам по гр. кат. душпастирях аж до часу загальної регуляції емеритур крім дотеперішних виплачуваних їм поборів ще надто новий надзвичайний додаток дорожяаний в висоті цілої до тепер через них побираної емеритури зглядно вдовичої

пенсії і сиротинського дару з ласки враз із всіма по день 31. грудня 1920 прислугуючими дорожніями додатками.

Ч. 281/орд. — В справі т. зв. григоріянських Служб Божих. — Повідомляється Всеч. ОО., що власть редукувати Служби Божі, яку має Єпископ Ординарій, не відноситься до Служб Божих григоріянських, бо Апостольський Престол в загалі не уділяє влади на редукцію Служб Божих григоріянських.

Ч. 2573. — В справі ведення окремого дневника катехизації в церкві. З покликом на тутешнє роспоряджене Ч. 4131/1920 (Епарх. Відом. з 1920 Ч. IV. стор. 35 sgn) звивається всіх ОО. душпастирів, щоби провадили **ОКРЕМНИЙ** дневник для уділяння науки релігії в школі і **ОКРЕМНИЙ** дневник для катехизації в церкві. В тих дневниках належить записувати дату науки і коротко предмет взятий з науки релігії.

ОО. комісарі шкільні, підчас кождорічних візитацій шкіл, мають переглянути оба повисші дневники, занотувати в них день візитації і предложити безпосередно по скінченім шкільнім році вірне справозданє в тій справі Єпископ. Ординаріатови.

Ч. 246/орд. — В справі Служб Божих релігійного фонду. Мимо кількократних зазивів з Нашої сторони все ще є священники, що не почуваються до обовязку полагодити справу відправи Служб Божих релігійного фонду, а навіть і кількох Всч. ОО. Деканів не задало собі на стільки труду, щоби як слід сповнити тутешнє поручення Ч. 34/орд. з р. 1921 (Епарх. Відомости 1921 Ч. I ст. 13).

В виду сего поновно кладемо на совість Всч. ОО. Деканів, щоби припильнували сю справу і при помочи виказів пересланих до кождого деканату та деканальних актів подали імена, назви та місца тежерішного осідку тих священників, які не предложили тут виказів відправлених Служб Божих релігійного фонду.

Рівночасно з'обовязуємо Всч. ОО. Деканів, щоби при візитаціях парохій згл. самостійних сотрудників, до котрих є привязані Служби Божі релігійного фонду, звертали увагу на се, чи відправляються згадані Служби Божі і зазначували се в візитаційнім протоколі.

Звертаємо увагу Всч. Духовенства, що відправу згаданих Служб Божих, подібно і фондацийних належить записувати не лишень в осібнім записнику, який лишається в парохіяльних актах, але і в приватнім записнику «мануальних» Служб Божих, який при візитації деканальній або канонічній також належить предкладати до перегляду і підпису

Вкінці просимо всіх Всч. Отців Нашої Епархії, щоби для вирівняня всяких евентуально залягаючих Служб Божих відправили, сли можуть, по одній Службі Божій в наміренню Епископа Ординарія.

Ч. 4228. — П. Олена Кульчицка, артистка-малярка, замешкала в Перемишлі, ч. 28 I пов. — внесла тут прошення, о повідомлення Всч. священства — що приймає замовлення на церковні образи.

Всч. Духовенству подаєся до відома до евентуального користання при замовленнях.

Ч. 3643. — Подаєся до відома, що у Львові, ринок ч. 10 (в льокалі Повітового Товариства Кредитового) засновано товариство «Священнича Каса», яка уділяєкредиту священничим родинам, а членами єї можуть бути особи, походячі зі священничих родин. Уділ 500 м а вписове 20 м.

Ч. 435/орд. — Всечеснійші Отці! Як минушого року так і сего року я старався при Божій допомі, — о скілько на це дозволили теперішні невідрадні обставини, бути хоч в деяких деканатах на зібраннях Всч. Духовенства, на декан. Зборах. Ціллю моєю є увійти з Всч. духовенством у близшу лучність і пізнати близше вимоги нинішнього душпастировання.

Мимо значних слідів припинення у декотрих місцях нормальної душпастирської праці, я вернув з моєї обіздки Епархії піднесений на дусі і ободрений в надії на кращу у нас будучність. Ці великі а страшні часи що ми їх переживали, хоч полишили багато болючих ран, які доперва згодом загоюються, не змогли — слава Всевишньому Богови — зломити нашого духа; ми чуємо у напому нутрі якусь нову жизненну силу, що веде нас нестримно до обнови нашого релігійного життя.

Вдячною мислю згадуу в особенности хвилі, що я їх

перебув в лемківських деканатах, де бачив у вірних Лемків тільки сильного привязання до своєї Церкви і тільки проявів релігійного чувства.

Всім вірним, з котрими я бачився шлю ще раз через Вас, Всеч. Отці, моє щире поздоровлення і моє благословенство. До всіх ще раз кличу: любіть цілим серцем нашу св. Католицьку Церкву, що нас у тій війні так чудесно зберігла на лучшу долю!

Поділяючися цими рефлексіями з Всеч. Отцями, радби я цілою душею додати Вам заохоти, скріпити Вас у змаганнях до чимскоршого загоєння ран завданих нам війною, що спиняють ще нині потрібний успіх нашої праці для спасення душ.

Цей великий переворот відносин, що його спричинила довголітна війна, заставляє тямущих серед католицького духовенства до застанови та обдумання способів та нових доріг якими має іти успішна душпастирська праця примінена до нинішних запотребовань, щоби привести всі верстви суспільности під один спільний знаменник найвисшої для всіх спільної ціли по вимогам Апостол: «Яко новорожені младенці, словесное і нелестное млеко возлюбите, яко да о нем возрастетє во спасеніє» (І. Петр. 2. 2.)

Не маю я на думні вказувати на сьому місці Всеч. духовенству на якісь нові методи та способи нинішнього душпастировання, які можна нині примінювати з більшим або меншим успіхом в душпастирській праці. Хочу тільки пригадати одну черту душпастиря, давне а вічно нове правило виражене словами: «Нехай душпастир буде **БАТЬКОМ** для своїх вірних».

Коли як коли, але в нинішних часах ся прикмета душпастиря має бути нерозлучна від поняття: душпастир! Нинішне зіпсуття, розбіжність думок, нечутливість супроти підпорядковання, нехіль до узнавання авторитету, немале підірвання поваги душпастиря, — це погубні сліди що їх полишила війна, це перешкоди у наших душпастирських працях. Усунути ці перешкоди та вести спасенно духовий провід серед вірних, може в нинішних часах тільки такий душпастир, що є добрим батьком своїх духовних дітей. На проповідальниці і в сповідальниці, в школі і в парохіяльнім домі, в хаті парохіянина і в яким небудь зіткненню, має бути живою пружиною думок, слів і ділання провідника — священика ця душпастирська батьківська повага, що вже

з самої природи має благодатний вплив і цілючу силу.

Бо і не даром звать вірні священика іменем вітця, і не даром затрата авторитету душпастиря з усіма його наслідками іде в звязку з браком чи затратою батьківського відношення. Батьківська душпастирська любов та батьківське старання, вміє всегда знайти спосіб усунення зла і опаматання та приєднання гіршого елемента серед парохіян, бо душпастир - батько вміє всегда знайти лагідне а поважне поучення, бо у нього всегда готовість всім всегда услужити. Батьківська любов понесе його радо у хату парохіянина, що може у потребі, — та й парохіянин із синівським довірем переступатиме поріг парохіяльного дому «як свій рідний, батьківський».

Правдива лучність mezi душпастирем а вірними, — яка є душею душпастировання, — можна найти лишень в тій парохії, в котрій душпастирює «батько». Лишень там добачити можна змагання кожду душу знати, змагання нікого не стратити; лишень там іде інтензивна праця овіяна животворним духом Христа-Душпастиря. А цей животворний Христовий дух, ця надприродна сила що спливає на душпастиря, в хвилях найбільших душевних турбот кидає його до стіп Розп'ятого Христа і двигает рівночасно серед найтяжшої злиденної праці, серед колод, що звалюють йому під ноги його власні духовні діти, і береже його в цей спосіб перед небезпекою стати неплодною деревиною у винограді Христовім.

Цим надприродним Божим елементом розв'язуються всі найтяжші проблеми душпастировання, бо в нім невечерпане жерело сили, любви, розваги, розуму, терпеливості, покори, трудолюбивості та жертви, що суть нерозлучними із поняттем: «душпастир».

Нехай Всевишній верхоний начальник всіх душпастирів Христос Господь благословить всім нам, Всеч. Отці, щоби ми всі як найбільше наблизилися до найвисшого спільного нашого ідеалу Душпастиря-Христа, — нехай благословить щедро і нашим вірним, щоби праця наша над ними була все ведена одиноко на більшу славу Божу і спасене людських душ.

Перемишль в серпни 1921,

† Йосафат Епп.

Ч. 433/орд. В справі збірки на сироти. — Всіх Всеч. Отців прошу знова о жертви на сироти в харчах. Вартість гроша паде з кожним днем, а запотребовання сирітських наших пріютів, що здаві суть одиноко на поміч Епархії, ростуть — збільшаються. Перед нами довгі зимові місяці а забезпечення сиріт нема.

Всеч. Отців в давніх деканатах: балигородським, біцкім, височанським, добромільським, дуклянським, жукотинським, затварницьким, ліським, мушинським, ольховецьким, старо-самбірським, сяниським, устрицьким і яслиським прошу, щоби по змозі старалися заінтересовати живійше своїх вірних цєю акцією, а де в цих деканатах про харчі труднійше, заохотити вірних до обильніших жертв в грошах.

† Йосафат Епп.

Ч. 430/орд. — Завізвання о. Івана Кипріяна до повороту до своєї парохії. — О. Івана Кипріяна, пароха Немирова, звиваємо отсим першим канонічним завізваннем до негайного повороту до своєї парохії.

Дано в Перемишлі, дня 24 серпня 1921.

Ч. 429/орд. — Про подруже право в новім кодексі церковнім. Подаєся до відома Всч. духовенству, що вийшла з друку книжка: Подруже право в новім кодексі церковнім о. Дра Гр. Лакоти. Ця книжка познакомляє зі змінами в подружнім праві, які завів новий кодекс церковного права протолошений папою Венедиктом XV. Тому що нове право буде може вже небавом обовязувати і у нас, поручаєся Всч. Духовенству набути згадану книжку, щоби заздалегідь познакомитися зі змінами у подружнім праві.

Книжку можна набути у о. Дра Григорія Лакоти ректора духовн. семинара в Перемишлі по ціні тепер 250 мкп. без почтової оплати. Для оминення почтової оплати і певнійшого доручення порадно є замовляти книжку через деканальний уряд. Дохід з розпродажі книжки призначаєся для Секції VI товариства «Епархіяльна Поміч». — Примічаєся, що для парохіяльних згл. деканальних бібліотек можна сю книжку набути за гроші церковної скарбони.

Ч. 4924. — Речинєць до вношенія подань о принятє до Дяківського Інститута в Перемишлі. — Кандидати стара-

ючіся о приняте до Дяківського Інституту в Перемишлі на шк. р. 1921/22 мають внести свої поданя через власний уряд парох. до гр. кат. Еп. Консисто́рії найда́льше до кінця вересня с. р. Необхідні усліва принята суть слідуючі: 1. Добре моральне захованеся кандидата; 2. Укінчена IV. по крайній мірі III кл. народних шкіл; 3. Добрий чистий голос. Перед прийнятем до Інституту відбудеся вступний іспит в Дяківськім Інституті дня 4. жовтня с. р. о годині 10 рано, на котрім всі кандидати мають явитися.

Ч. 436/орд. — Звертаємо увагу на залучений листок Краєвого Комітету охорони воєнних могил, в якому подається вказівки для ведення наміреної Комітетом та начатої вже роботи по всьому краю, і поручаємо Всч. ОО, занятись на місци переведенням намічених в інструкції завдань. По інформації треба звертатись на адресу: Краєвий Комітет охорони воєнних могил у Львові, Руська ч. 3/II.

Ч. 4864. — Конкурс на опорожнені парохії: З речинцем до 31. жовтня 1921 виставляються на конкурс слідуючі опорожнені парохії:

- Дек. Балигородський:* 1) Волковия, 2) Криве ад Тісна, 3. Рябе, 4) Терка, 5) Яворець.
- „ *Бірчанський:* 1) Дубецко, 2) Павлокома, 3) Пяткова.
- „ *Біцкий:* 1) Гладишів, 2) Ліщини, 3) Новиця, 4) Долини, 5) Рихвалд, 6) Реґетів, 7) Смерековець.
- „ *Височанський:* 1) Росохач, 2) Турочки н. 3) Шумяч.
- „ *Горожанський:* Поріче ґрунт.
- „ *Добромільський:* 1) Грозьова, 2) Лімна (кандидат, що отримав презенту на сю парохію, зложить перед канонічною інституцією заяву письменну, що годиться на відлученне доч. Лодинки від матеріної в Лімній.)
- „ *Дуклянський:* 1) Воля цекл., 2) Поляни, 3) Радоцина 4) Ростайне.
- „ *Жовківський:* 1) Крехів.
- „ *Жукотинський:* 1. Гвоздець, 2) Михновець.
- „ *Затварницький:* 1) Береги гір. 2) Смільник, 3) Устрики гор. 4) Хміль, 5) Царинське.
- „ *Канцуцький:* Дубрівка.
- „ *Комарнянський:* 1) Михалевичі.
- „ *Короснянський:* 1) Чорноріки.

- Дек. Любачівський: 1) Плазів, 2) Синявка.
 „ Мушинський: 1) Войкова, 2) Лелюхів.
 „ Нижанківський: 1) Циків.
 „ Перемисько-загородський: 1) Барич, 2) Радимно.
 „ Порохницький: 1) Крамарівка.
 „ Потелицький: 1) Белзець, 2) Крупець, 3) Потелич.
 „ Старосамбірський: 1) Волошинова, 2) Лінина мала, 3) Лопушанка хом., 4) Турв, 5) Свидник.
 „ Старосільський: 1) Чаплі.
 „ Сяницький: 1) Синява.
 „ Устрицький: 1) Лобозів.
 „ Яворівський: 1) Млини, 2) Прилбичі, 3) Тростянець.
 „ Ярославський: 1) Майдан.
 „ Яслиський: 1) Воля мигова, 2) Поляни сур., 3) Пулави, 4) Явірник, 5) Ясель.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо свідоцтвом з конкурсового іспиту, як і ті котрі би вплинули по дни 31. жовтня 1921 будуть звернені яко безпредметові.

При тім Еп. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о принаятте в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже існують, зглядно, які в будучности повстануть в висше вичислених парохіях, Еп. Ординаріят застерігає отсим на цілі епархіяльні.

Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну деклярацію.

ХРОНІКА.

Іменовання.

Ч. 1988. Всеч. о. Іван Гринишин парох в Маковій ім. деканом Добромільским. Ч. 2101. Всеч. о. Теодор Мерена парох і декан в Ріпнику — Радником Еп. Консистерії. Ч. 2155. Всеч. о. Юліян Гумецький парох в Любели ім. орд. шкіл. Комісарем до шкіл народних деканата Жовківського. Ч. 2163. Всеч. о. Йосиф Каранович парох в Яксманичах ім. орд. шкіл. комісарем до шкіл народ. дек. Перемиско-загородского. Ч. 392/орд. Всеч. о. Даниїл Бодревич декан і парох в Порохнику ім. поч. крилошанином Пере-

мискої Капітули. Ч. 4572. Всеч. о. Даниїл Бодревич ім. орд. комісарем для справ сервітутових деканата Порохницького.

Відзнаками прилошаньськими наділені.

Ч. 1721. Всеч. о. Теодор Ярка парох в Боратині.
 Ч. 2631. Всеч. о. Володимир Мохнацкий парох в Тиличи.
 Ч. 4348. Всеч. о. Ілярій Гела парох в Лабовій.

Канонічну інституцію одержали.

Ч. 1845. Всеч. д. Корнилій Кузикна Модрич. Ч. 2214. Всеч. о. Володимир Журавецкий на Германовичі. Ч. 2248. Всеч. Іван Сендзік на Стібно. Ч. 2376. Всеч. о. Клим Медичкий на Довжнів. Ч. 2620. Всеч. о. Євген Кушлик на Пяновичі. Ч. 2791. Всеч. о. Йосиф Ліщинский на Мякіш. Ч. 2791. Всеч. о. Володимир Саноцкий на Угорці незаб. (в дорозі заміни) Ч. 3318. Всеч. о. Матвій Мокрівский на Довгомостиска. Ч. 3341. Всеч. о. Алексей Тимкевич на Рибник. Ч. 3639. Всеч. о. Юліян Слоньский на Стрілки. Ч. 3749. Всеч. о. Володимир Маруцак на Східниці. Ч. 4045. Всеч. о. Михайло Заворотюкна Близянку. Ч. 4493. Всеч. о. Теофіль Кліш на Ластівки.

Завідательства одержали.

Ч. 1758. Всеч. о. Василь Брицкий в Горожанні ма-лій. Ч. 1449. Всеч. о. Стефан Гарабач в Радимні. Ч. 1522. Всеч. о. Клим Грушкевич в Гвізди. Ч. 1368. Всеч. о. Марко Турчиновский в Новім місті. Ч. 1369. Всеч. о. Матвій Павлюк в Сільці белз. Ч. 2126. Всеч. о. Дмитро Барияк в Потеличи. Ч. 2698. Всеч. о. Константин Подлящецкий в Млинах. Ч. 2744. Всеч. о. Михайло Давидович в Порічу ґрунт. Ч. 3318. Всеч. о. Дмитро Панасевич в Добровлянах. Ч. 3233. Всеч. о. Дмитро Малец в Явірнику. Ч. 3887. Всеч. о. Іван Фенич в Войковій. Ч. 3705. Всеч. о. Володимир Смулка в Турю. Ч. 1706. Всеч. о. Ілія Шерстило в Крехові. Ч. 4822. Всеч. о. Юрій Ригель в Плазові.

Сотрудництва одержали.

Ч. 1500. Всеч. о. Теодор Німлович сам. в Тинові.
 Ч. 2106. Всеч. о. Йосиф Коленський управл. в Ветлині.
 Ч. 2140. Всеч. о. Теодор Гораецкий при катедр. храмі в Перемишлі. Ч. 2646. Всеч. о. Василь Курило доїздж. до

Більдаревої. Ч. 4173. Всеч. о. Василь Клос в Дмитровичах.
 Ч. 4270. Всеч. о. Теодор Білевич в Жовтанцях. Ч. 4382.
 Всеч. о. Володимир Рабій в Синяві (дек. Яросл.) Ч. 4486.
 Всеч. о. Іван Ключас сам. в Опарівці. Ч. 3482. Всеч.
 о. Іван Ярско сам. в Яворівськiм м. передмістю. Ч. 4640.
 Всеч. о. Михайло Воробій в Ярославо. Ч. 4370. Всеч.
 о. Йосиф Дороцкий в Полнятичах.

Померли.

- о. Іван Козак парох в Потеличу помер 9/4 1921.
- о. Ілія Киричинський парох в Чаплях помер 18/4 1921.
- о. Северин Ясеницкий парох в Турю помер 30/6 1921.
- о. Алексій Яремкевич парох в Крехові помер 3/8 1921.
- о. Михайло Наклович парох в Тростянці помер 14/8 1921.
- о. Володимир Коростенький парох в Кротивнику новім
помер 27/8 1921.

Душі їх поручаються молитвам Всеч. Клира.

З Еп. Консистеріі гр. обр.
 Перемишль, дня 3. цвітня 1921.

† ЙОСАФАТ

Епископ.

о. Стефан Мацюрак

Канцлер.

Вже по замкненню печатання наспіло письмо від товариства «Український Студентський Союз у Львові» з прошенням о попертя збірок на потреби українського студентства. Попри в горі означені складки заподаєся Всч. духовенству також і цю збірку на поміч українській молодіжи.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Рік 1921.

Видано дня 7. падолиста.

Ч. IV.

Ч. 539/Орд. — В справі сьогорічних богослужень в честь св. Свящмуч. Йосафата. — З покликком на Наш розпорядок з дня 8. падолиста 1917. ч. 34|орд. поручаємо і цього року обходити як найторжественнійше пам'ять св. Свящмуч. Йосафата, Мученика за католицьку віру і первенство Папи Римського.

В сих тяжких часах, які переживає тепер католицька Церква, потребуємо особливійшої опіки св. Йосафата перед Богом в справі зєдинення Церквей. Господь Бог зі своєї сторони не відмовить нам єї, если і ми з нашої сторони станемо до цього гідними орудіями в Його руках. Знання і любов цього нашого великого Святого, належне відправлювання богослужень в Його честь, обучування наших вірних у сім напрямі і запаловання їх сердець до любови католицької Церкви, буде для нас до сєго великою помічю.

Всеч. ОО. Душпастирі відправлять отже цього року, так як минувшими роками перед празником св. Свящм. Йосафата триднєве богослуження, ц. є. кожного дня вечером молебєн в Його честь з короткою наукою і Суплікацією, в навечеріє празника велику вечірню з всеночним, а в сам празник Службу Богу при виставленню Найсв. Тайн з відспіванням благодарственної пісні: »Тебе Бога хвалим« і благословенням Найсв. Тайнами.

В сам день празника св. Йосафата виголосять Всеч. Отці проповідь о первенстві Папи Римського, при чім належить вказати народови, що ціле життя св. Йосафата і чуда, які Бог ділав за Його заступництвом по Його мученичій смерті, є найліпшою апольгією згаданої віри.

В кінці мило мені подати до відома Всеч. Отцям, що завдяки старанням наших ОО. Василіян, Мощі св. Свящм.

Йосафата приміщено вже у Відни в ціннім металевім саркофагу на сю ціль зробленим, який і що до артистичної своєї форми незвичайно гарно представляється. — Перемишль в жовтні 1921 р. — † ЙОСАФАТ Епц.

Ч. 540/Орд. — В справі сьогорічного Празника Непорочного Зачаття Божої Матери. — З причини, що боїмось, чи це 4-е число Епарх. Відомостей не буде мусіло бути вже посліднім числом виданим цього року, поручаю вже отсим всім Всеч. ОО. Душпастирям, — з покликом на тутешний розпорядок з дня 1. грудня 1917 р. ч. 60|Орд., щоби так, як це дієсь кожного року, посвятити і цього року як найторжественнійше Пренепорочній Матери Божій свої парохії після формули оголошеної в згаданім розпорядку.

Крім цього горячо поручаю Всеч. ОО. Душпастирям, щоби належито приготували вірних на це торжество і заохотили їх до прийняття св. Тайн.

Деби це було можливе, нехай устроить перед висше згаданім празником Непорочного Зачаття дев'ятьднівне зглядно триднівне богослуження в честь Пренепорочної Богоматери. — Перемишль в жовтні 1921 р. † ЙОСАФАТ Епц.

Ч. 541/Орд. — Справа заховання постів. — З великою прикростю дізнаємо ся, що в декотрих сторонах Нашої Епархії вірні легковажать собі заповідь церковного посту не зважаючи на се, що предки наші свято заховували і найстрогійші пости, як і на се, що в сей спосіб стягають на свої душі тяжкий гріх.

Тому уважаємо за свій св. обовазок вівзвати Вас, Всч. ОО. Душпастирі, щоби Ви і самі строго заховували сю церковну заповідь і вірних часто, а особливо перед кождим постом, до єї заховування наклонювали.

Рівночасно заявляємо, що розрішення від посту можна давати лише зі слухних причин. В кінци висказуємо Наше горяче бажання, щоби Всч. ОО. Духовні користали лиш з розрішення, яке уділив провінц. львівський Собор з р. 1891. та ніколи не вносили прошень о розрішення від посту на яку небудь п'ятницю.

Ч. 5710. — В справі видатків на почтові оплати. — Всч. Урядам деканальним і парохіяльним подаємо до ві-

дома слідує письмо, яке ми дістали до оповіщення: »Міністерство віроісповідань і просвіти повідомило рескриптом з дня 11. серпня 1921. р. Ч. 5027, що з причин замкнення праць над прелімінарем бюджетовим на рік 1921 заки наспіла реляція б. Намісництва з 16. червня 1921 Ч. XI б. 75743/7165 не могло вже узгляднити в тім прелімінари пропонованого в повизшій реляції Намісництва видатку на ведене канцелярій парохіяльних в підвизшених квотах і поручило видаток узгляднити в прелімінари бюджетовім за рік 1922.

В повизшій реляції б. Намісництва представило внесення на 20-кратну підвижку дотеперішного ричалту на покриті коштів злучених з веденем канцелярії парохіяльної а крім сего також, щоби Урядам парохіяльним признано надто з кінцем кожного року зворот фактично понесених видатків на оплату почтову від кореспонденції з властями на підставі виказів потверджених через Уряди деканальні.

В ціли узискання підстави до установа висоти видатків понесених з титулу оплат почтових за дотеперішний час і виеднане на тую ціль відповідного кредиту в прелімінари на рік 1922 упрашаю Консисторію о видане зарядження, щоби Уряди парохіяльні спорядили викази дотепер понесених видатків на оплату порта почтового і викази ті предложили отвітним Урядам деканальним в ціли спорядження на підставі поодиноких виказів з узглядненем поділу краю на воевідства, загальних зіставлень того видатку.

Так споряджені зіставлення повинні Уряди деканальні предложити отвітним Урядам воевідскім о скільки можливо **як найскорше.** — З Воевідства.«

Поручаєся до цього примінитися, щоби ізза браку жаданих виказів парохіяльні Уряди не були лишені звороту видатків на почтові оплати.

Всеч. Уряди деканальні предкладаючи згадані викази урядів парохіяльних, самі вивідають, куди їх слати належить, бо Еписк. Консисторія не отримала досі в сім згляді жадних пояснень. — З Еписк. Консисторії. —

Ч. 1431с. — В справі австр. військ. Закона з р. 1912. В наслідок рекурсу, по рішенню Міністерства внутр. справ з д. 30. вересня 1921 ч. 1206, австрійський військ. Закон

з р. 1912, а в особености § 40 цього Закона, що обмежував літами поборового віку свободу осіб наміряючих вступити в супружій стан, — не обов'язує.

Це подається до відома всім парохіяльним Урядам. —
З Еписк. Консисторії. —

Ч. 542|Орд. — В справі кандидатів дух. стану, що покінчили богословські науки. — З пскликом на тут. розпорядок з дня 9. січня 1918 р. ч. 13|орд. (Епарх. Віст. ч. II.) заряджуєся як слідує: Всі кандидати дух. стану, що році від покінчення богословських наук не постаралися в Еписк. Ординарії о позволення на даліше відложення речинця своїх свячень, зглядно не оправдали свого поступку, уважаються і уважатись будуть за неналежачих до духовної звязи з клиром черемиської Епархії. — Перемишль в жовтні 1921 р. — † ЙОСАФАТ Еп.

Ч. 5326. — Піднесення канцелярійних такс супружних і судових. Обезціненнем гроша, і нечуваною дорожнечою єсьмо поновно змушені піднести канцелярійні такси, яких висоту отсим подаємо до відома:

I. Такси сопруні. 1) I. ст. споріднення або посвоячення (чи рівний чи мішаний) 1.000 Мп. 2) II-ий степень і III-ий з II-им 800 Мп. 3) III-ий і IV. з III-им 600 Мп. 4) IV-ий ст. 300 Мп. 5) Impedimentum criminis neutro machinante 1.000 Мп. 6) Інші розрішення подружні 400 Мп.

II. Грамоти і інші оплати: 1) Такса при інституції на парохію 1.000 Мп. 2) Такси з нагоди одержання завідательства парохії або сам. сотрудництва 400 Мп. 3) Такса за звичайне сотрудництво 100 Мп. Надання посади з уряду не підлягає таксі. 4) Грамота на благословення церкви, каплиці, кладовища, дзвонів, престола і т. п. 300 Мп. 5) Грамота відпустительна з дієцезії або прийаття в дієцезію 1.000 Мп. 6) Грамота за розрішення ab irregularitate ex defectu et delicto 500 Мп. 7) Антимінси 2.000 Мп. 8) Грамоти рукоположення і судовласть в св. Тайні Покаяння 200 Мп. 9) Грамота на всякі відзнаки і похвали 500 Мп. 10) Подання о виеднанне Конгруи службових додатків, дорожнього додатку, запомоги 100 Мп. 11) Подання о парохію кожде з осібна 50 Мп. 12) Всякі інші подання 50 Мп. 13) Затвердження нафтового контракту 1—3%.

III. Судові такси і всякі інші підносяться в трое стільки, як се було подано в I-ім Ч. Епархіяльних Відомостей з року 1921 ст. 14.

IV. Наколи Всеч. Отці, чи приватні сторони, вносять прошення в справах, в котрих рефлектують на відповідь, поручаєся долучати до прошень коверти оплачені і задресовані.

Ч. 563/Орд. — В справі крилошанських відзнак деканів і б. деканів. — Еп. Ординаріят пояснює отсим, що при поставленню священика дійсним деканом, рівночасно надає йому і право носити крилошанські відзнаки. Сі відзнаки задержує і бувший декан, хочби цего відзначення окремо не получил.

Ч. 6093. — Взиваєся Всеч. Отців, щоби при пересилці метрикальних копій і датків на удержання дух. Семинара подавали назву і порядкове число деканату після нижше поданого виказу:

1. Балигородський	23. Лупківський
2. Белзький	24. Лучанський
3. Бірчанський	25. Любачівський
4. Бориславський	26. Лютовиський
5. Буківський	27. Мединицький
6. Варяжський	28. Медицький
7. Велико-мостенський	29. Мостиський
8. Височанський	30. Мушинський
9. Горлицький	31. Немирівський
10. Грибівський	32. Нижанківський
11. Динівський	33. Перемиський
12. Добромільський	34. Підбужський
13. Дрогобицький	35. Порохницький
14. Дуклянський	36. Равський
15. Жовківський	37. Радимнянський
16. Жукотинський	38. Риманівський
17. Комарнянський	39. Рудецький
18. Короснянський	40. Самбірський
19. Краковецький	41. Сіявський
20. Куликівський	42. Сокальський
21. Лежайський	43. Старосамбірський
22. Ліський	44. Старосільський

45. Судово-вишенський	49. Угнівський
46. Сяницький /	50. Устріцький
47. Тіснянський	51. Чесанівський
48. Турчанський	52. Яворівський
53. Ярославський	

Ч. 5677. — В справі посади старшого дяка при Катедрі в Перемишлі. — При Катедр. Церкві в Перемишлі є опорожнена посада старшого дяка Катедрального. Крім обслуги парохії Перемиської обов'язком его є також уділяти в дяківськiм Інституті фундації бл. п. Еп. Й. Снігурського в Перемишлі, науку церковного уставу, руки Дамаскина і співу церковного: ірмольогійного і хорального.

Стараючися о сю посаду мають свої прошеня, заосмотрені в свідоства науково-службові і морального поведеня внести разом з коротким своїм житєписом через свій уряд парохіяльний до Впр. Капітули в Перемишлі до кінця листопада сего року. Крім помешканя, опалу, збіжа в натурі і доходів парохіяльних місячна платня після умови.

Ч. 6059. — Авдієнційні дні в Епископа. — З покликком на тутешний розпорядок з дня 21. жовтня 1917 р. ч. 7281 (Вістник Епарх. ст. 136.) пригадується Всеч. Отцям, що авдієнції в Епископа відбуваються правильно кожного вівторка, середи і п'ятниці від год. 10 рано.

Відзнаки прилошанські дістали:

Всеч. ОО. Іван Скубіш Селиска (Явор. дек.). Михайло Телеп Рогізно. Василь Курилло Фльоринка. Іван Голічек Осердів. Роман Куділь Мостиска. Василь Смолінський Нова Весь. Володимир Петрик Бабина. Василь Олексин Стара сіль. Михайло Фуглевич Королик волоский. Михайло Гірняк Мости великі. Онуфрій Малецький Балигород. Іван Яросевич Райське. Іван Подіяшецький Кобильниця волоска. Михайло Дуркот Волча дол. Александер Трешневський Ялин. Іван Кльофас Лежанів. Дуб Володимир Сурохів. Хотинецький Клим Чернева. Венгрінович Ілярій Команча. Добрянський Северин Монастирець. Малик Ігнатий Вірко. Уруский Іван Краків. ім. Радником Еп. Консисторії Всеч. о. Ступницький Павло парох в Клоковичах. ім. дійсним дек. Нижанківським Всеч. о. Олексин Василь парох в Старій солі ім. мдек. Старосільським.

Канонічну інституцію одержали:

Всеч. ОО. Ріпецький Мирослав на Ліски. Полянський Богдан на Жапалів. Пясецький Лев на Ременів. Осідач Михайло на Торчиновичі. Зрада Теодор на Щирець. Гук Михайло на Іскань. Калужняцький Лев на Нанову. Ломницький Євген на Білу. Колтонюк Іван на Розлуч.

Завідателства одержали:

Всеч. ОО. Вах Павло в Чаплях. Смулка Володимир в Турю. Савчак Ярослав в Плазові. Крупа Сильвестер в Тростянці. Москалик Йосиф в Ольхівцях. Тис Прокіп в Реклинці. Ригель Юрій в Кропивнику нов. Мельник Лев в Ряботичах. Трешневський Андрій в Старяві сян. Матківський Василь в Раві руській.

Сотрудництва одержали:

Всеч. ОО. Матюк Володимир в Корчмні. Сапрун Северин в Нагуевичах. Хоростіль Василь в Угнові. Бак Михайло в Липі. Вареха Теодор в Тарнаві (дек. Ясл.). Венгринович Стефан в Теплицях.

Померли:

- о. Олексин Ілія парох в Старяві сян. помер 14/9 1921.
о. Козій Антоній емерит помер 20/10 1921.

Душі їх поручається молитвам Всеч. Клира.

З Еп. Консистерії гр. обр.
Перемишль, дня 7. падолиста 1921.

† ЙОСАФАТ
Епископ.

о. Стефан Мацюрак
Канцлер.